

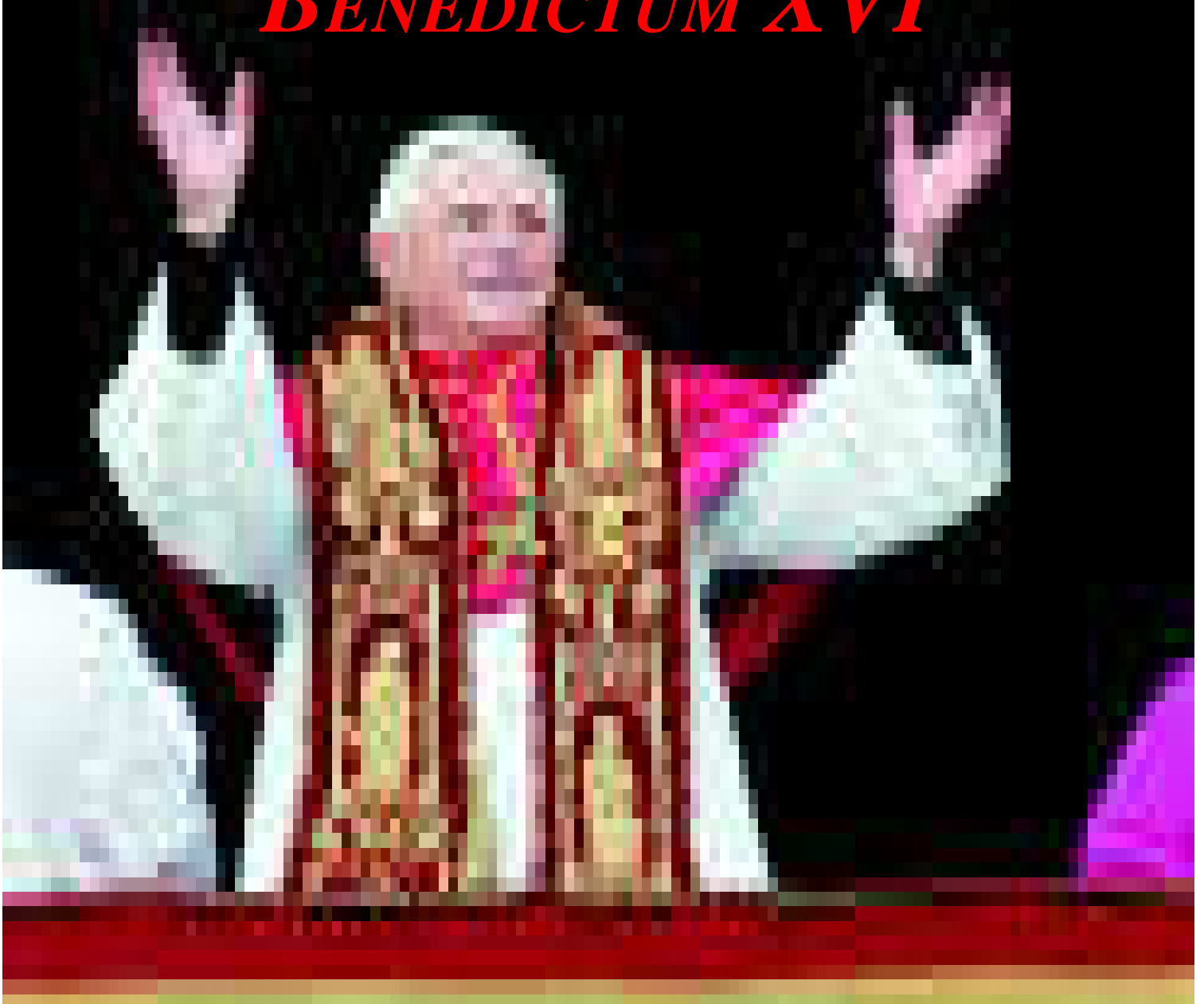
Fides

67. vuosikerta
ISSN 0356-5262

Katolinen hiippakuntalehti 06/2005 Katolskt stiftsblad

Kuvat uudesta paavista: SIR.

*ANNUNTIO VOBIS GAUDIUM MAGNUM,
HABEMUS PAPAM:
BENEDICTUM XVI*

Helsingin piispan kirje hiippakuntalaisille uuden paavin valinnan johdosta

Rakkaat Sisaret ja Veljet!

Viime viikkojen aikana suuren ja pyhän paavin Johannes Paavali II:n kuoleman jälkeen moni meistä tunsi itsensä orvoksi. Olemme kaivanneet pyhää isää, Rooman piispaa ja apostoli Pietarin seuraajaa. Eilen, yhdessä lähiaikojen lyhyimmistä konklaaveista valittiin 265. paavi, Saksasta kotoisin oleva kardinaali Joseph Ratzinger, joka valitsi nimekseen Benedictus XVI.

Valinnan jälkeen tuomme sydämissämme Jumalan eteen Te Deumin, ilon ja kiitoksen. Tämä hymni liittyy kaikkiin niihin rukouksiin, joita viime aikoina olemme uhranneet uuden paavin valinnan puolesta. Nyt, kun olemme kuulleet hänen nimensä, meidän ei tarvitse kysellä, kuka hän on, mistä hän on kotoisin ja mitä hänellä on annettavanaan. Hänet tunnetaan hyvin jo siltä ajalta, kun hän osallistui teologina Vatikaanin II kirkolliskokoukseen ja kun Johannes Paavali II vuonna 1981 kutsui hänet uskonopin kongregaation prefektiksi. Siitä lähtien Joseph Ratzinger oli paavin lähin työtoveri. Olemme kiitollisia Jumalalle tästä uudesta pyhästä isästä, sillä hänellä on voimakas tahto rakentaa kirkkoa ja jatkaa Vatikaanin II kirkolliskokouksen perintöä ilmaisemalla selkeästi näkemyksensä uskon ja moraalien kysymyksissä.

Uskollisuudesta Jeesusta Kristusta ja hänen evankeliumiaan kohtaan me olemme olleet hengessä yhtä niiden kymmenien tuhansien uskovien kanssa, jotka tulivat Pietarinkirkon aukiolle osoittamaan kiitollisuutensa paavi Johannes Paavali II:n pontifikaatista. He saattoivat hänet viimeiseen lepoon, mutta tulivat myös eilen tervehtimään uutta paavia Benedictus XVI:ta. He osoittivat tukensa apostoli Pietarin uudelle seuraajalle jo valinnan ensi hetkinä. Myös me todistamme omasta uskostamme pyhään katoliseen kirkkoon, joka on perustettu Pietarille, kalliolle, ja samalla annamme todistuksen ykseydestämme tämän päivän Pietarin kanssa. Se ei ole vain ohimenevää aktiivisuutta, vaan se jatkuu rukouksissamme paavin puolesta, jotta hän voisi toteuttaa saamansa tehtävän Jumalan suunnitelman mukaan ja vahvistaa veljiä uskossa. Samalla olemme kiitollisia Saksan kansalle ja Baijerin paikalliskirkolle siitä, että se on antanut yleismaailmalliselle kirkolle suuren miehen, lahjakkaan pohdiskelijan ja teologin - ja tästä eteenpäin myös uuden pyhän isän.

Kutsun kaikkia uskovia pyhään messuun uuden paavin puolesta Te Deumin hengessä ensi sunnuntaina (24.4.) Pyhän Henrikin katedraaliin kello 11.00.

+JÓZEF WRÓBEL SCJ
HELSINGIN PIISPA

Fides

Seuraava lehti

7/2005

Deadline

27.5.2005

Ilmestyy

10.6.2005

Vuoden 2005 aikataulu

numero	(deadline)	ilmestyy
01	(31.12.)	14.1.
02	(21.1.)	4.2.
03	(11.2.)	25.2.
04	(4.3.)	18.3.
05	(1.4.)	15.4.
06	(29.4.)	13.5.
07	(27.5.)	10.6.
08	(22.7.)	5.8.
09	(19.8.)	2.9.
10	(9.9.)	23.9.
11	(30.9.)	14.10.
12	(21.10.)	4.11.
13	(11.11.)	25.11.
14	(2.12.)	16.12.

Muistithan: Hiippakunnan jäsenmaksu

Saaja: Katolinen kirkko Suomessa

Pankkitili:
NORDEA
101430-237491

Viitenumero:
90010

Kiitos!

Sisällysluettelo

TOIMITUKSELTA

2 Piispan kirje

UUTISIA

3 Uutisia hiippakunnasta ja maailmalta

4 Kutsu Corpus Christi -kulkueeseen

OREMUS

5 Hengellistä aineistoa

5 Ollos iäti muistettu!

Isä Robert de Caluwé 1913-2005

TALUSKERTOMUS

6 Talousvuosi 2004

PAAVI BENEDICTUS XVI

7 Perustiedot

7 Uusia tuulia paavinvaakunassa

10 Pyhän isän ensimmäinen puhe

VAKIO-OHJELMAT JA KALENTERI

8 Seurakuntien ja yhteisöjen tapahtumia

ARTIKKELEITA

12 Reliikeistä

12 Andrum 1/2

14 Fatiman ihmeet - osa 4

LUKIJOILTA

15 Vihkivesi - apua eläville ja kuolleille

AJASSA

16 Diasporahjälp, en form av lekman-na-apostolatet

Katolinen hiippakuntalehti Fides

Päätoimittaja: Marko Tervaporrtti. Toimitus ja tilaukset: Katolinen tiedotuskeskus, Pyhän Henrikin aukio 1, 00140 Helsinki. Puhelin 0208 350751. Fax 09-61294770. Pankkiyhitys: Sampo 800019-1242553. Ilmestyy 14 kertaa vuodessa. Vuosikerta 25 e, ulkomaille 30 e.

Katolskt stiftsblad Fides

Huvudredaktör: Marko Tervaporrtti. Redaktion och prenumeration: Katolsk informationstjänst, Sankt Henriksplatsen 1, 00140 Helsingfors. Telefon 0208 350751. Fax 09-61294770. Bankförbindelse: Sampo 800019-1242553. Utkommer med 14 nummer årligen. Prenumeration 25 e, till utlandet 30 e.

Paino/tryck: Iprint Oy

URL www.catholic.fi > fides

EMAIL fides@catholic.fi

13.5.2005

Uusi paavi on valittu!

Vain vuorokausi valitsijakardinaalien sulkeutumisesta sikstiiniläiskappeliin paavinvaalia varten, neljän äänestyskierroksen jälkeen, tiistaina 19.4. vähän ennen iltaseitsemää Suomen aikaan kertoi kappelin katolta noussut valkoinen savu ilouutisen kymmenille tuhansille Pietarinkirkon aukiole kokoontuneille ja ehkä sadoille miljoonille television välityksellä tilannetta seuranneille uskoville: uusi paavi on valittu. Uskovien riemu oli suuri, ja se vain vahvistui, kun vähän ajan kuluttua Pietarinkirkon kellojen pauhu vahvisti paavin valinnan.

Vajaata tuntia myöhemmin Pietarinkirkon etuparvekkeen verhot avautuivat. Esiin astui kardinaaliprotodiakoni Jorge Medina Estévez, joka lopulta lausui nuo ihmeelliset sanat:

Annuntio vobis gaudium magnum; habemus Papam: Eminentissimum ac Reverendissimum Dominum, Dominum Josephum Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalem Ratzinger qui sibi nomen imposuit Benedictum XVI.

(Ilmoitan teille suuren ilon: Meillä on paavi; korkea-arvoinen ja kunnioitettu herra, herra Joseph, Pyhän Roomalaisen Kirkon kardinaali Ratzinger, joka on ottanut nimekseen Benedictus XVI.)

Heti tämän jälkeen uusi paavi astui esiin valtaviin riemuhuutojen saattamana. Hän lausui sitten italiksi lyhyen tervehdyksen ja antoi lopulta ensimmäisen siunauksensa uutena paavina Roomalle ja maailmalle (urbi et orbi).

Täysi Pietarinkirkon aukiohuusi iloiten uuden paavin nimeä: Benedetto!

Pyhä isä perusteli myöhemmin nimivalintaansa sekä ensimmäistä maailmansotaa estämään pyrkineen "rauhanpaavin" Benedictus XV:n että Euroopan suojeluspyhimyksen, pyhän Benedictus nunsialaisen esimerkillä.

KATT/VIS

Pyhän isän tervehdyspuhe ensiesiintymisessään

Rakkaat veljet ja sisaret, suuren paavin Johannes Paavali II:n jälkeen herrat kardinaalit ovat valinneet minut, yksinkertaisen ja nöyrän työntekijän Herramme viinitarhassa. Haen voimia siitä, että Herra tietää, mitä tekee, myös epätäydellisten työkalujen avulla, ja ennen kaikkea jätän itseni teidän rukoustenne varaan. Ylösnousseen Herran ilossa, sen vahvistamana, että Hän tulee aina avuksemme, menemme eteenpäin täysin tietäen, että Herra auttaa meitä ja että Hänen Äitinsä, kaikkein pyhin Maria, on meidän rinnallamme. Kiitos kaikille.

Benedictus PP XVI
19/4/2005

Uuden paavin tuore nimikirjoitus.

Benedikt XVI (vald 19 april 2005)

Joseph Ratzinger föddes i Markt am Inn i stiftet Passau i Bayern i Tyskland 16 april 1927. Hans far var polischef och kom från en bondefamilj. Han tillbringade större delen av sin barndom i Traunstein.

I slutet av andra världskriget togs han ut i kriget. Under åren 1946 till 1951 studerade han filosofi och teologi vid universitetet i München och vid den filosofiska och teologiska högskolan i Freising, varefter han prästvigdes 29 juni 1951.

1953 lade han fram en avhandling om "Guds folk och Guds hus i Augustinus kyrkolära". 1953 blev han docent på en avhandling om "Bonaventuras historieteologi". Han doktorerade i teologi 1957 och blev professor vid Feisingers högskola 1958.

1959-1969 undervisade han i Bonn, 1963-1966 i Münster, 1966-1969 i Tübingen. 1969 fick han professuren i dogmatik och domhistoria vid universitetet i Ratisbona och blev vice ordförande för samma universitet.

Joseph Ratzinger var teologisk rådgivare till Kölns ärkebiskop kardinal Joseph Frings under det andra vaticankonciliet (1962-1965).

24 mars 1977 utnämnde påven Paulus VI honom till ärkebiskop av München und Freising. 28 mars samma år vigdes han till biskop. I konsistoriet 27 juni 1977 utnämnde Paulus VI honom till kardinal.

25 november 1981 utnämndes han av Johannes Paulus II till prefekt för kongregationen för trosläran

och till ordförande för pävliga bibelkommissionen och för den pävliga internationella teologiska kommissionen.

Han ledde arbetet på den katolska kyrkans katekes 1986-1992.

30 november 2002 valde kardinalerna honom till dekan för kardinalskollegiet. Som sådan fick han fira Johannes Paulus II:s begravning 8 april 2005 och förbereda valet av hans efterträdare, vilket till hans egen överraskning blev han själv.

18.45 den 19 april 2005 förkunnade protodiakonen kardinal Jorge Medina Estévez att kardinal Joseph Ratzinger valts till påve och att han antagit namnet Benedikt XVI. 18.48 visade sig Benedikt XVI på Peterskyrkans balkong medan folkmassan fortsatte att

applåderade. Efter en stund tog den nye påven till orda och sade:

"Kära bröder och systrar (applåder), efter den store påven Johannes Paulus II (applåder), har kardinalerna valt mig, som är en enkel och ödmjuk arbetare i Herrens vingård (applåder). Det som tröstar mig är att Herren kan arbeta och verka också med otillräckliga redskap, och framför allt förlitar jag mig på era böner (applåder). Låt oss gå framåt i den uppstående Herrens glädje och i förtröstan på att han alltid skall hjälpa oss. Herren skall hjälpa oss och hans allraheligaste moder Maria skall stå på vår sida. Tack!"

KATT/VATIKANRADION

Saliga Elisabeth Hesselblad får utmärkelse

Birgittasystrarna i Rom hjälpte judar undan Förintelsen under kriget. Nu får Elisabeth Hesselblad postumt titeln "rättfärdig" av staten Israel.

Saliga Elisabeth Hesselblad har av den Israeliska staten förklarats som "rättfärdig" för sina insatser att hjälpa judar under andra världskriget.

"Det är glädjande att Elisabeth Hesselblad uppmärksammas på det här sättet, säger biskop **Anders Arborelius**, biskop i Stockholms katolska stift. Vi glömmer ofta bort att många enskilda människor med fara för sitt eget liv gjorde avgörande insatser i det lilla för att hjälpa judar undan Förintelsen.

Medaljen överlämnas av **Shai Cohen**, anställd vid den israeliska ambassaden i Rom, till moder **Tekla Famiglietti**, Elisabeth Hesselblads efterträdare som generalabbedissa, vid en ceremoni den tredje

juni.

Yad Vashem, den Israeliska institution som ansvarar för i hägkomsten av Förintelsen, ger titeln "rättfärdig" till icke-judar som riskerade sitt liv för att rädda judar undan Förintelsen.

Utmärkelsen överlämnas i Chancery palatset i närvaro av ärkebiskop **Leonardo Sandri**, Vatikanens vice statssekreterare, **Walter Veltroni**, Roms borgmästare, den svenska ambassadörerna och släktingar till Elisabeth Hesselblad.

Systrarna stannade i Rom under den tyska ockupationen av Rom. När de judiska familjerna Piperno och Sed, som var på flykt undan nazisterna, sökte hjälp i klostret vid Piazza Farneze, såg Moder

Elisabeth till att de blev gömda och att de inte behövde delta i kristna gudstjänster.

Elisabeth Hesselblad konverterade från lutherdomen och blev katolik, 1911 grundade hon en ny gren av Birgittinordern och lyckades återfå det hus i Rom där Heliga Birgitta bodde under sin tid i Rom, och där hon också avled. Idag finns orden i 16 länder, bland annat i Djursholm och Falun i Sverige. Paven Johannes Paulus II saligförklarade henne den 9 april år 2000. Saligförklaring är steget innan helgonförklaring.

KATT/

WWW.KATOLSKAKYRKAN.SE

SUUREN PAAVIN MUISTO

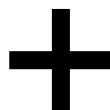
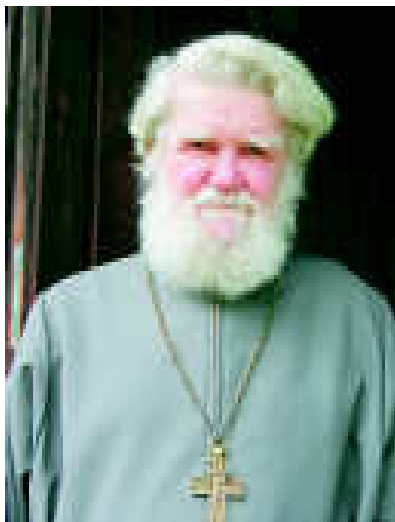
Caritas toimittaa tilauksesta oheisen kuvan mukaista pronssista muistoriipusta paavi Johannes Paavali II läpimitta 5,5cm hinta 10eur kpl. Tilaukset puh. 09-1357998

tai e-mail info@caritas.inet.fi

Hiippakunnan yhteinen Corpus Christi -kulkue Kristuksen pyhän ruumiin ja veren juhlanä järjestetään tänä vuonna sunnuntaina 29.5. katedraalissa klo 10.30 alkavan pontifikaalimessun päätteeksi. Kulkueen jälkeen pappilan pihalla kahvitarjoilu. Sydämellisesti tervetuloa!

KAIKKEIN PYHIMMÄN SAKRAMENTIN KILTA

Ollos iäti muistettu!

isä Robert de Caluwé

s. 6.5.1913 Sas van Gent
k. 21.4.2005 Espoo

*Niin monta kuin teitä on Kristukseen kastettu,
te olette Kristukseen pukeutuneet.*

Isä Robertin hautajaismessu on perjantaina 13.5. klo 11.00 Pyhän Marian kirkossa.
Hänet haudataan Turun katoliseen hautausmaahan lauantaina 14.5. klo 10.30.

Eläviä ja kuolleita hallitseva, kuolleista ylösnoussut Kristus, totinen Jumalamme, puhtaimman äitinsä, pyhien, kunniallisten ja korkeasti kiitettyjen apostolien ja kaikkien pyhiensä esirukousten tähden vieköön poisminneen palvelijansa arkipappi Robertin sielun vanhurskaitten asuntoihin, saattakoon hänet lepoon Aabrahamin helmaan ja lukekoon vanhurskaitten joukkoon, ja meitäkin armahtakoon hyvydessään ja ihmisrakkautensa. Ollos iäti muistettu, sinä autuuteen kutsuttu ja aina muistettava veljemme Robert.

BYSANTTILAISET LITURGIAT

Maria i maj

O gudomliga hopp,
vår trygghet, vår hälsa på färden,
räck de elända din mäktiga hjälp,
o sancta Maria.

Du är vår glädje, så lär oss
att sörja allt vad vi brutit.

Outsläckliga ljus,
du väldiga, vördade stjärna,
lys med din godhet och nåd
och värm oss, Sancta Maria,
under din ledning vi går
det himmelska landet till mötes.

Strålände dag i vår natt
och överflödande ljuvhet,
skänk åt de sörjande ljus
och tröst, o Sancta Maria,
då med bävan vi går
mot livets yttersta timma.

Ur ett tyskt Maria-officium
1200-1300-talet
översatt av Alf Härdelin

Sunnuntait ja juhlapyhät

15.5. HELLUNTAISUNNUNTAI
1L Apt. 2: 1-11
Ps. 104: 1ab+24ac, 29bc-30, 31+34. Ks 30
2L 1 Kor.12:3b-7,12-13
Ev. Joh. 20: 19-23
Pääsiäisaika päättyy kompletoriumin jälkeen.

22.5. kirkkovuoden 8. sunnuntai, PYHÄ KOLMINAISUUS, juhlapyhä (IV)
1L 2 Moos. 34:4b-6, 8-9
Ps. Dan. 3:52, 53, 54, 55, 56. Ks 52b
2L 2 Kor. 13:11-13
Ev. Joh. 3:16-18

29.5. kirkkovuoden 9. sunnuntai, KRISTUKSEN PYHÄN RUUMIIN JA VEREN JUHLA, juhlapyhä (I)
1L 5 Moos. 8:2-3, 14b-16a
Ps. 147:12-13, 14-15, 19-20. Ks 12a
2L 1 Kor. 10:16-17
Ev. Joh. 6:51-58

5.6. KIRKKOVUODEN 10. SUNNUNTAI (II)
1L Hoos. 6:3-6
Ps. 50: 1+8, 12-13, 14-15. Ks 23b
2L Room. 4:18-25
Ev. Matt. 9:9-13

12.6. KIRKKOVUODEN 11. SUNNUNTAI (III)
1L 2 Moos. 19:2-6a
Ps. 100: 1-2, 3, 5. Ks. 3c
2L Room. 5: 6-11
Ev. Matt. 9:36 - 10:8

Rukouksen apostolaatti

Me rukoilemme ...

Toukokuu

Että kaikki, joita vainotaan uskon ja oikeudenmukaisuuden tähden, saisivat kokea Pyhän Hengen lohdutusta ja voimaa.

Että Jumalan kansa saisi paavin ja piispojen välityksellä apua tunteakseen olevansa osallisia maailmanlaajuisesta lähetystyöstä.

Kesäkuu

Että yhteiskunnat auttaisivat konkreettisella tavalla niitä miljoonia pakolaisia, jotka elävät äärimmäisessä hädässä ja hylätyinä.

Että eukaristian sakramentista tulee yhä enemmän kirkon elämän keskipiste.

Böne-apostolatet

Vi ber ...

Maj

Att alla som förföljs för trons och rättvisans skull får erfara den Helige Andes tröst och styrka.

Att Guds folk genom den helige fadern och biskoparna får hjälp att känna sig delaktigt i det världsvida missionsarbetet.

Juni

Att samhället med konkreta insatser av kristen och broderlig kärlek hjälper de miljoner flyktingar som lever i extrem nöd och övergivenhet.

Att eukaristins sakrament blir mer och mer erkänt som hjärtpunkten i kyrkans liv.

On vaikeaa tulla pyhäksi, vaikeaa muttei mahdotonta.

PYHÄ PIO
PIETRELCINALAINEN

Talousvuosi 2004

Omavaraisuus kasvoi, riippuvuus ulkomailta tulevasta avusta pieni - tulos edelleen tappiollinen.

Katolisen kirkon seurakuntien ja keskusten sekä hiippakunnan keskushallinnon yhteenlaskettu tilinpäätös on valmistunut. Menot olivat noin 1.150.000 euroa. Tulot olivat noin 120.000 euroa pienemmät. Kokonaisuutena vuosi oli vuoden 2003 kalta-

nen. Myönteistä kehitystä edusti se, että omat tulomme (kirkon jäsenen panos mukaan lukien) riittivät kattamaan 57,8% menoista (54,1% v. 2003). Loput menoista katettiin pääasiassa ulkomailta tulleilla avustuksilla, joiden osuus laski 34%:sta

26%:iin. Hiippakunnan jäsenen seurakunnille antamat kolehdit ja muut lahjoitukset nousivat 171.000 eurosta (14,8% menoista) lähes 178.000 euroon (15,4% menoista), johon voidaan lisätä hiippakunnalle tullutta jäsenmaksua lähes 22.000 euroa.

Jäsenmaksun osalta on syytä muistaa, että sitä ryhdyttiin maksamaan vasta vuoden 2004 marraskuussa.

Seurakuntien menot olivat vuonna 2004 yhteensä 530.530 euroa, eli ne pienenevät noin 22.000 eurolla. Keskusten ja muun keskushal-

linnon kulut olivat 624.000 euroa ja tulot 561.000 euroa. Seuraava taulukko kertoo hiippakuntamme tulojen ja menojen rakenteesta:

Palaan vielä kerran jäsenmaksuun. Olen saanut kommentteja, jotka näyttävät kertovan, että jäsenmaksu korvaa kolehdit ja lahjoitukset seurakunnalle, koska kuulemma seurakunnan tuki tapahtuisi tästä lähtien jäsenmaksun kautta. Siten jotkut tai monet katolilaiset ovat ilmeisesti lakanneet maksamasta lahjoituksia seurakunnalle ja alkaneet ohjata tukensa hiippakunnan jäsenmaksutilille. Tämä on selvästi väärinymmärrys. Sen lisäksi se ei perustu todelliseen tilanteeseen sen takia, että yhtä lukuun ottamatta kaikki seurakunnat saivat ennen jäsenmaksun käyttöönottoa hiippakunnalta joka vuosi tukea. Jos nyt "entiset" kolehdit ja lahjoitukset suunnataan "jäsenmaksu-tarralla varustetuina" hiippakunnalle, hiippakunnan pitää välittää kaikki nämä maksut seurakunnille eikä se pysty täyttämään niitä tehtäviä, joita varten jäsenmaksu oli ajateltu. Johtopäätös on siis, että kolehtien ja lahjoitusten seurakunnalle pitää jatkua entisellään, ja jäsenmaksu pitää suorittaa niiden lisäksi.

Mainittakoon tässä myös, että jäsenmaksu ei korvaa FIDES lehden maksua (tällä hetkellä 25 euroa vuodessa).

Joissakin siirtoviestissä on ollut merkittynä "rukouspyyntö" tai senkaltaista, kuitenkin mainitsematta viitenumeroa, joka on poikkeuksetta kaikille 90010. Voin varmistaa, että rukouksen niin kuin piispanin kaikkien katolilaisten tarpeiden puolesta ja vietän joskus messua heidän puolestaan. Toisin sanoen, rukouspyyntö-viesti on mennyt perille. Mutta aina tulee laittaa viitenumero, koska se tekee pankkikulut halvemiksi (tällä hetkellä 0,10 euroa, jos käytetään viitenumeroa, ja 0,50 euroa, jos ei sitä käytetä).

Kuten jo ilmoitettiin piispan kirjeessä 26.9.04, jäsenmaksun käyttö ulottuu myös niiden seurakuntien hankkeiden rahoittamiseen, jotka ylittävät seurakuntien mahdollisuudet. Kuten tunnettua, Tampereen Pyhän ristin seurakunnan 1969 valmistuneen kirkon julkisivuperuskorjaus on jo vuosia myöhässä. Tarjo-

HIIPPAK. TULOT JA MENOT 2004-2003, EUROINA		2004		2003		Yhtäq.	
Tulot:		2004		2003		2004	
HIIPPAK. KOKONAISVAIKUTUS		2 004	2 003	2 004	2 003	2 004	2 003
Katol- ja keskustat		148 226	147 993	72 152	51 967		
Yhteensä		28 980	28 267	128 981	123 880		
Katol. avust.		65 488	43 462	189 133	177 307		
Ulkoma. avust.		21 767					
Ulkoma. avust.		189 226	157 342	51 297	41 796		
		270 228	421 688	258 286	219 308	121 150	281 363
Kolehdit							
Katol.		25 143	18 888	206 887	181 314		
Muut tulot		86 887	132 888	148 108	181 794		
Ulkoma. avust.		67 763	51 426				
		189 793	189 488	374 407	369 308	-184 648	-189 812
SEURAKUNT.		561 236	628 262	624 822	688 811	-61 587	-11 651
SEURAKUNNAT							
Kolehdit ja muut. lahj.		177 886	171 388	134 284	189 829		
Ulkoma. avust.		128 278	151 867	186 246	302 800		
Muut tulot		146 927	124 603				
Kat. lahj.			701 833				
		474 891	447 328	320 530	502 429	-66 408	-184 529
YHTEENSÄ		1 025 487	1 069 822	1 120 228	1 181 270	-119 946	-43 248
TULOT JA MENOKÄYTTÖ							
Talokäyttö- ja muu. avust.							
Kat. rek. lahj.	13,8 %	177 886	171 388	14,8 %	24,1 %	278 284	243 381
Ulkoma.	1,2 %	21 767	0	0,8 %	11,8 %	154 284	189 829
Sij. tuot.	17,2 %	284 271	288 262	17,2 %	64,2 %	342 808	371 660
Muut tulot	22,8 %	287 794	288 683	22,1 %	188,8 %	1 188 953	1 181 270
Katol. avust.	5,7 %	65 488	43 462	3,7 %			
Ulkoma. avust.	24,2 %	382 289	188 348	34,1 %			
	89,8 %	1 025 487	1 069 822	92,8 %			

SELITYKSET: Keskukset: Katekeettinen keskus, tiedotuskeskus, Stella Maris. **Kuuria** = keskushallinto (piispanatalo) + keskuskeskukset. **Ulkoma. avust.** = ulkomailta tulleita avustuksia; **srk** = seurakunta; **kotim. av.** = kotimaiset avustukset eli hiippakunnan sisäältä tulevat avustukset; **jäsenm.** = jäsenmaksu; **Sij. tuot.** = tuotot hiippakunnan ja seurakuntien varojen sijoituksista

usten joukosta valittiin edullisuuden ja luotettavuuden kannalta parhaalta näyttävä tarjous, jonka kokonaishinta on 280.000 euroa. Siihen tulevat lisäksi vielä aikaisemmin aiheutuneet kustannukset eriselvitystöiden johdosta (n. 10.000 euroa). Avustusta ulkomailta sitä varten on n. 120.000 euroa ja loppujen eli 160.000 euron hankkiminen tulisi joko hiippakunnan varoista tai pankkilainasta. Pitää myös mainita, että Pyhän ristin seurakunnan seurakuntalaiset ovat muodostaneet

rakennusrahaston, jossa on tähän mennessä yli 19.000 euroa.

Toinen korjaushanke on suuri putkiremontti vuonna 1962 valmistuneessa Jyväskylän Pyhän Olavin seurakuntakeskuksessa. Projekti on osittain vielä suunnitteluvaiheessa ja sen suuruusluokka on 240.000 euroa. Siihen tarkoitukseen on tällä hetkellä myönnetty 14.000 euroa avustusta, mutta koska anomukseen saa vastauksen vasta tämän vuoden lopussa, tilanteet ovat vielä avoin. Kuitenkin

näyttää välttämättömältä aloittaa kiireellisimmät n. 63.000 euroa maksavat korjaukset jo tänä vuonna. Hiippakunnan talousneuvosto käsiteli kokouksessaan 27.4.05 molempien hankkeiden rahoitusta ja katsoi, että rahoitus voi tapahtua kummallakin mainitulla tavalla. Molempien hankkeiden rahallinen arvo on yhteensä enemmän kuin 10% hiippakunnan varoista.

Pankkilaina-ehdotusten tutkimisen jälkeen piispa tuli allekirjoittaneen hiippakunnan

ekonomien ehdotuksesta päätökseen, että edullisuuden ja turvallisuuden vuoksi pankkilaina on parempi vaihtoehto. Jäsenmaksutuloilla toivotaan voitavan lyhentää lainaa n. 18.000 euroa vuodessa. Tämä tarkoittaa, että monet hiippakuntamme katolilaiset kantavat osuutensa yhteisestä rahoituskuormasta.

HELSINGISSÄ, 6.5.2005
RUDOLF LARENZ
HIIPPAKUNNAN EKONOMI

Pyhä isä Benedictus XVI

Romaanin piispa, Jeesuksen Kristuksen sijainen, apostolien ruhtinaan seuraaja, yleismaailmallisen kirkon ylin paimen, lännen patriarkka, Italian priimas, Rooman provinssin arkkipiispa ja metropoliitta, Vatikaanivaltion hallitsija, Jumalan palvelijoiden palvelija

Joseph Ratzinger

syntynyt Markt am Innissä Passaun hiippakunnassa 16. huhtikuuta 1927. Vihitty papiksi 29. kesäkuuta 1951. Nimitetty Münchenin ja Freisingin piispaksi 25. maaliskuuta 1977. Konsekroitu 28. toukokuuta 1977. Hän on Münchenin ja Freisingin emeritusarkkipiispa (15. helmikuuta 1982 lähtien). Paavali VI:n kardinaaliksi luoma ja konsistorissa 27. kesäkuuta 1977 kardinaaliksi julkistettu, titulaarihiippakuntinaan Velletri-Segni 5. huhtikuuta 1993 alkaen ja Rooman osakirkko Ostia 30. marraskuuta 2002 alkaen.

Uskonopin kongregaation prefekti 25. marraskuuta 1981 alkaen. Paavillisen Raamattu-komitean ja Kansainvälisen teologisen komission puheenjohtaja 25. marraskuuta 1981 alkaen. Kardinaalikollegion dekaani 30. marraskuuta 2002 alkaen.

Roomassa näitä tapahtumia ovat seuranneet: Valinta pontifikaattiin 19. huhtikuuta 2005. Juhlallinen tehtävän aloitus kirkon yleismaailmallisena paimenena: 24. huhtikuuta 2005.

Uusia tuulia paavinvaakunassa

Huhtikuun lopussa (28.4.) Pyhän Istuimen äänenkannattaja L'Osservatore Romano julkaisi paavi Benedictus XVI:n uuden vaakunan. Se on monella tavalla erilainen kuin ne vaakunat, joita hänen edeltäjänsä ovat viimeisen 700 vuoden ajan käyttäneet. Paavintiaara, joka vuosisatojen ajan on kuulunut paavien ja Pyhän Istuimen tunnuksiin, on saanut tehdä tilaa tavalliselle piispanmitralle. Vaakunassa on myös ensimmäistä kertaa mukana "pallium", liturginen vaatekappale, jota paavit ja arkkipiispat käyttävät esipaimenen asemansa tunnukseksi.

Piispat ja paavit ovat käyttäneet vaakunoita, heraldisia tunnuksia, suunnilleen yhtä kauan kuin ne länsimaissa olemme tottuneet vaakunoita näkemään. Useimmiten paavin vaakuna on ollut hänen oma sukutunnuksensa tai hänen itsensä varta vasten valitsema symboli.

Paavin tunnuksista kaikille tuttuja ovat varmaankin pyhän Pietarin avaimet. Jo 400-luvulta tavataan ensimmäiset apostoli Pietaria esittävät kuvat, joissa avaimet ovat mukana. Avaintunnuksen taustana on tietenkin Matteuksen evankeliumin kohta, jossa Jeesus sanoo Pietarille: "Sinä olet Pietari, ja tälle kalliolle minä rakennan kirkon. Sitä eivät tuonelan portit voita. Minä olen antava sinulle taivasten valtakunnan avaimet. Minkä sinä sidot maan päällä, on sidottu taivaissa, ja minkä

sinä vapautat maan päällä, se on myös taivaissa vapautettu" (Matt. 16: 18-19). 1200-luvulta lähtien Pietarin avaimet ovat olleet paavin ja Apostolisen Istuimen tunnuksena. Kulmainen avain viittaa paavin vallasta sitoa - evankeliumin mukaan - taivaissa. Hopeinen avain viittaa hänen tehtäväänsä maan päällä. Niitä yhteen sitova punainen nauha kertoo avainten olevan yksissä käsissä. Tämä tunnus on vuosisatojen ajan kuulunut paavinvaakunaan ja on nykyään Vatikaanivaltion lipussakin.

Toinen vanha paavillinen tunnus on tiara, josta Benedictus XVI on siis luopunut. Alunperin tiara oli valkeasta kankaasta valmistettu päähine, jonka juuret ovat antiikin maailmassa. Sen alkuperäinen nimi oli "camelaucum" (kreikkaksi "kamelavkion") ja se on kenties syyrialaista alkuperää. Joskus sen alkuperänä on haluttu nähdä juutalainen Jerusalemin temppelin ylipapin päähine. Myöhäiskeskiajalla tiara alkoi muistuttaa kruunua ja sai koristeekseen kolminkertaisen kruunun. 500-600-luvulta lähtien paavit kantoivat sitä yksinomaan maallisenä päähineenä. Mutta liturgiaa viettäessään paavikin on aina käyttänyt samanlaista piispanmitraa eli hiippaa kuin muutkin piispat. Viimeinen tiaraa todella käyttänyt paavi oli Paavali VI, joka lopulta 1960-luvulla vertauskuvallisesti myi Milanon hiippakuntalaisilta lahjaksi saamansa tiaran köyhien hyväksi. Sen enempää hän itse kuin kumpikaan hänen seuraajistaan ei enää sen jälkeen käyttänyt paavillista tiaraa, mutta se

säilyi silti Pietarin avainten ohella paavin ja Pyhän Istuimen tunnuksena. Nyt siis Benedictus XVI on luopunut sen käytöstä ainakin omana tunnuksenaan. Tiara sijasta Benedictus XVI käyttää vaakunassaan piispanmitraa eli hiippaa, jossa on tiarasta muistona kolme kultaista raitaa. Ne muistuttavat paavin tehtävästä kirkon johtajana ja opetusviran haltijana. Pystyraita kuvaa näiden tehtävien olevan samoissa käsissä.

Paavi Benedictus XVI:n uuden vaakunan on suunnitellut entinen Italian ja San Marinon apostolinen nuntius, arkkipiispa Andrea Cordero Lanza di Montezemolo.

Paavin vaakunakilvessä on kolme kenttää, joista keskeisin on paavi Benedictuksen oma tunnus, punaisessa kentässä oleva simpukka. Se muistuttaa kirkkoisä Augustinukseen liittyvästä kertomuksesta. Sen mukaan hän näki merenrannalla pienen pojan, joka yritti ammentaa merestä vettä simpukalla. Augustinus tuli silloin ajatelleeksi, miten yhtä turhaa kuin koko meren veden saaminen simpukkaan, on yrittää ihmis mielellä ymmärtää Jumalan salaisuutta.

Simpukka on myös vanha pyhiinvaeltajien tunnus. Tällä uusi paavi toivoi voivansa ilmaista, että hän on tässä elämässä "pyhiinvaeltajana".

Vaakunassa on myös musta ja kruunattu maurinpää, joka on peräisin München-Freisingin arkkipiispan vaakunasta. Paavi Benedictushan oli 1977-82 tämän hiippakunnan arkkipiispa. Tällä tunnuksella on hänen koti-Baijerissaan vuosisataiset perinteet. Paavi halu-

aa tämän tunnuksen säilyttämisellä muistuttaa, että kaikki ovat yhtä Kristuksessa etnisestä alkuperästä tai yhteiskunta- asemasta riippumatta (Gal. 3:26-29).

Kolmantena tunnuksena paavin vaakunassa on selkäreppu kantava karhu. Se viittaa paavin entisen arkkipiispan, Freisingin ensimmäiseen piispaan, pyhään Corbinianukseen. (670-730). Legendan mukaan piispa Corbinianus oli matkalla virkatehtävissään Roomaan, kun tielle osunut karhu tappoi hänen hevonsa. Piispa nuhteli karhua ja kesytti sen, niin että karhu kantoi hänen matkatavaroitaan Roomaan saakka. Arkkipiispa Cordero Lanza di Montezemolon mukaan karhu symboloi petoa "jonka Jumalan armo on kesyttänyt" ja reppu "piispuuden velvollisuuksien taakkaa".

Aikaisemmista paaveista poiketen Benedictus XVI on ottanut vaakunaansa myös palliumin. Sillä on 1 700 vuoden historia paavin ja paikalliskirkkojen johtajien, metropoliitto-

jen, esipaimenen aseman tunnuksena. Sen on tarkoitus muistuttaa paavin ja kaikkien paikalliskirkkojen erityisyydestä.

Myös bysanttilaisen riituksen ja ortodoksisen kirkon piispat käyttävät vastaavaa liturgista vaatetta, jonka nimi kreikkaksi on "omforion". Virkaanastujaisissaan paavi otti taas käyttöönsä palliumin sen muodon, joka on peräisin jo varhaiskirkon ajoilta. Liturgiassa käytetyssä palliumissa on kuusi ristiä ja siihen on kiinnitetty kolme kultaista naulaa Kristuksen kärsimisen muistoksi. Paavin ja arkkipiispan palliumit kudoetaan Rooman lähellä sijaitsevan luostarin kasvattamien karitoiden ensimmäisistä villoista. Ennen kuin palliumit annetaan pyhien Pietarin ja Paavalin vuosittaisena juhlapäivänä uusille arkkipiispa-metropoliitoille, ne asetetaan joksikin aikaa Pietarinkirkon päältätarin alle, apostoli Pietarin haudan ääreen.

MARKKU KOPONEN

Vakio-ohjelma

Helsinki

Pyhän Henrikin katedraaliseurakunta

Pyhän Henrikin aukio 1, 00140 Helsinki. Puh. 09-6824040, fax 09-6224618. Sähköposti henrik@catholic.fi. Kotisivu henrik.catholic.fi.

La 17.40 vesper, 18.00 aattomessu; su 9.45 missa latina (1. ja 3. su Engl; 2. su Ranska; 4. su Esp; 5. su Engl) 11.00 päämessu, 12.30 eri kielisiä messuja tai perhemessu, 18.00 iltamessu. Ma, ke, pe, messu 18.00; ti, to, messu 7.30. Ke 17.30 ruusukkorokous; pe 17.30 adoraatio. Rippiaika la 17.00-17.45 ja sopimuksen mukaan. **Huom! Kesäohjelma:** Kesä- ja heinäkuussa ei messuja diasporassa. Kesäkiivon ruusukko ja perjantain adoraatio alkavat jälleen syyskuussa. Kirkkokahveja ei sunnuntaina vaan keskiviikkona 14.8. asti.

Pyhän Marian seurakunta

Mäntytie 2, 00270 Helsinki. Puh. 09-2411633, fax 09-2411634. Sähköposti maria@catholic.fi. Kotisivu maria.catholic.fi.

Su 10.00 päämessu suomeksi (1. sunn. ruotsiksi/suomeksi), kirkkokahvit; 11.30 messu (1. sunn. suomeksi/ruotsiksi, 2. sunn. englanniksi, 3. sunn. suomeksi/vietnamiksi, 4. sunn. saksaksi, (5. sunn. perhemessu suomeksi), kirkkokahvit; 18.30 iltamessu. Ma 13.30 messu; ke, pe 7.15 aamumessu; ti, to, la 18.30 iltamessu. Ti 18.00 ruusukkorokous, to 18.00 vesper. Rippitilaisuus: ti ja la 18.00-18.30 tai sopimuksen mukaan. **Kesäohjelma Pyhän Marian kirkossa 1.6-31.8.2005. Huom. uudet messunajat!** La 18.00 aamumessu (huom. aika!), su 10.00 messu suomeksi ja kirkkokahvit, 18.00 iltamessu (huom. aika!), ma, ti, to, pe 18.00 iltamessu, ke 18.00 messu Karmeliittisarten luostarissa Myllyjärvellä. Rippitilaisuus: ti ja la 17.30-18.00 tai sopimuksen mukaan.

Turku

Pyhän Birgitan ja autuaan Hemmingin seurakunta

Ursininkatu 15a, 20100 Turku. Puh. 02-2314389, fax 02-2505090. Sähköposti birgitta@catholic.fi. Kotisivu birgitta.catholic.fi

Su 10.30 päämessu, 18.30 iltamessu englanniksi/Mass in English, ma, ke, pe, la 7.30 aamumessu, ti, to 18.30 iltamessu. To 18.00 adoraatio. Rippitilaisuus puoli tuntia ennen messuja ja sopimuksen mukaan.

Jyväskylä

Pyhän Olavin seurakunta

Yrjönkatu 36, 40100 Jyväskylä. Puh. 014-612659, fax 014-612660. Sähköposti olavi@catholic.fi. Kotisivu olavi.catholic.fi

Su 10.30 päämessu. Ke 18.00 iltamessu. Tiedot muiden arkipäivien messuista puhelimitse ja kirkon ovelta. Rippitilaisuus sopimuksen mukaan. Messut Jyväskylän kirkossa yleensä/daily Masses in Finnish in generally: ma/Mon 18.00 (sisarten kapellissa/sister's Chapel), ti/Tue 7.00, ke/Wed 18.00, to/Thu 7.00, pe/Fri 7.00, la/Sat 8.00. Poikkeukset seurakkaa kirkon ilmoitustaululta (Check please schedule at the board of information or at the website: olavi.catholic.fi).

Tampere

Pyhän ristin seurakunta

Amurinkuja 21 A, 33230 Tampere. Puh. 03-2127280, fax 03-2147814. Sähköposti risti@catholic.fi. Kotisivu www.kolumbus.fi/risti.

Su 11.00 ruusukkorokous, 10.30 päämessu, 18.00 iltamessu/Mass in English. Ti, to 7.30 aamumessu, ma, ke, pe 19.00 iltamessu. Ke 18.40 iltarokous. pe 18.30 adoraatio. La messu kysy papilta. Rippi jokapäivä puolituntia ennen messua tai sopimuksen mukaan. Huom. Matkat, katekeesipäivät ja lastenkerhot yms. saattavat aiheuttaa muutoksia arkimessujen aikoihin. Varsinkin lauantain messuajat vaihtelevat. Tarkista kirkon ilmoitustaululta.

Kouvola

Pyhän Ursulan seurakunta

Valimontie 1, 45100 Kouvola. Puh. 05-3711251. Sähköposti ursula@catholic.fi. Kotisivu www.sci.fi/-stan. Pankkiyhteys: Sampo 800015-1888441.

Su 11.00 (1., 2. ja 5. sunn.) tai 18.00 (3. ja 4. sunn.) päämessu kirkossa, to 18.00 iltamessu. Joka kuukauden 1. perjantaina messu ja adoraatio klo 18.00, paaston aikana perjantaisin ristintien hartaus klo 18.00. Rippitilaisuus puoli tuntia ennen messuja ja sopimuksen mukaan. Kirkkoherra tavattavissa parhaiten torstaisin. **Huom!** Pyhän Ursulan kirkossa Kouvolaalla kesällä pyhä messu joka sunnuntai 11.00. Torstaisin pyhä messu 18.00. Diasporassa ei messuja kesällä.

Oulu

Nasaretin pyhän perheen seurakunta

Liisantie 2, 90560 Oulu. Puh. ja fax 08-347834. Isä Paolon gsm 041-5731595. Sähköposti perhe@catholic.fi.

Su 11.00 päämessu. Ma, ti, ke, pe 18.30 iltamessu. Ke, la 19.30 neokatekumenaaliyhteisön liturgia. Rippitilaisuus pe 17.30 - 18.00, puoli tuntia ennen messua ja sopimuksen mukaan.

Helsinki

Pyhän Henrikin katedraaliseurakunta

14.5. la 10.00 ensikommunion harjoitus, 10.00 kevätjuhla seurakuntasalissa, 11.00 lastenmessu ranskaksi, 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
15.5. Helluntai, juhlapyhä: 9.45 lat/engl (ensikommunio engl.), 11.00 päämessu ja ensikommunio, 12.30 messu ruotsiksi (ensikommunio ruots.), 16.00 messu Porvoossa, 18.00 iltamessu
16.5. ma 10.30 kevätjuhla seurakuntasalissa (uusinta), 18.30 johdantokurssi seurakuntasalissa
17.5. ti CSC 18.00 ruusukko, 18.30 messu

21.5. la 10.30 lastenkerho, 17.40 vesper, 18.00 aattomessu

22.5. kirkkovouden 8. sunnuntai, Pyhä Kolminaisuus, juhlapyhä: 9.45 lat/esp, 11.00 päämessu, 12.30 messu venäjäksi, 16.00 messu Tikkurilassa, 18.00 iltamessu

28.5. la 9.45 uskonnonopetus ranskaksi (11.00 messu), 17.40 vesper, 18.00 aattomessu ja kirkkoon ottaminen

29.5. kirkkovouden 9. sunnuntai, Kristuksen pyhän ruumiin ja veren juhla, juhlapyhä: 9.45 lat/engl, huom! 10.30 päämessu ja kulkue, 18.00 iltamessu

4.6. la 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
5.6. kirkkovouden 10. sunnuntai: 9.45 lat/engl, 11.00 päämessu, 12.30 messu italiaksi, 16.00 messu puolaksi, 18.00 iltamessu

11.6. la 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
12.6. kirkkovouden 11. sunnuntai: 9.45 lat/ranska, 11.00 päämessu, 13.30-17.45 adoraatio, 18.00 iltamessu

----- Diaspora -----

Porvoo: 15.5. su 16.00

Tikkurila: 22.5. su 16.00

Pyhän Marian seurakunta

14.5. la ensikommunion harjoitus ja rippi, 18.30 aattomessu
15.5. helluntaisunnuntai: 10.00 ensikommuniojuhla, 12.00 messu suomeksi/vietnamiksi, 18.30 iltamessu

21.5. la 18.30 aattomessu
22.5. kirkkovouden 8. sunnuntai, Pyhä Kolminaisuus, juhlapyhä: 9.30 ruusukkorokous suomeksi, 10.00 messu suomeksi, 11.30 messu saksaksi/Messe auf Deutsch (Vahvistus saksaksi), 14.00 messu Lohjalla, 18.30 iltamessu

28.5. la 18.30 aattomessu
29.5. kirkkovouden 9. sunnuntai, Kristuksen ruumiin ja veren juhla, juhlapyhä: 10.00 juhlamessu ja pyhän sakramentin palvonta, huom! Eukaristinen kulkue Pyhän Henrikin katedraalissa! 18.30 iltamessu

3.6. pe 18.00 Jeesuksen pyhä sydän, juhlapyhä: 18.00 juhlamessu, messun jälkeen adoraatio ja kirkkokahvit
4.6. la 18.00 aattomessu
5.6. kirkkovouden 10. sunnuntai: 10.00 messu suomeksi, 18.00 iltamessu
11.6. la 18.00 aattomessu
12.6. kirkkovouden 11. sunnuntai: 10.00 messu suomeksi, 18.00 iltamessu

----- Diaspora -----

Lohja (Pyhän Laurin kirkko): 22.5. su klo 14.00

Turku

Pyhän Birgitan ja autuaan Hemmingin seurakunta

14.5. la 16.00 vahvistuksen sakramentti
15.5. helluntaisunnuntai: 10.30 juhlamessu, 18.30 Mass in English
17.5. ti 19.00 informaatiokurssi
21.5. la 10.00 messu Ahvenanmaalla
22.5. kirkkovouden 8. sunnuntai, Pyhä

Kolminaisuus, juhlapyhä: 10.30 päämessu, 18.30 Mass in English
28.5. la retki Tyrvälle
29.5. kirkkovouden 9. sunnuntai, Kristuksen pyhän ruumiin ja veren juhla, juhlapyhä: 10.30 päämessu, 18.30 Mass in English
3.6. pe Jeesuksen pyhä sydän, juhlapyhä 5.6. kirkkovouden 10. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.30 Mass in English
12.6. kirkkovouden 11. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.30 Mass in English

----- Diaspora -----

Ahvenanmaa: 21.5. la 10.00 messu

Miestenpiiri kokoontuu iltamessun jälkeen kuukauden ensimmäisenä tiistaina.

Jyväskylä

Pyhän Olavin seurakunta

14.5. la pyhä apostoli Mattias, juhla: 9.00-16.00 Via Uraisi: ekumeeninen kirkko-vaellus Uraisilla

15.5. Helluntaisunnuntai, juhlapyhä: 10.30 päämessu ja Loreton litaania, 18.00 kirkkovouden 8. sunnuntai, Pyhä Kolminaisuus, juhlapyhä: "He kallit olivat yhdessä koolla"

18.5. 18.00 kiitosmessu kirkkoherran 40-vuotispäivän johdosta

19.5. to 14.00 seniorien kokous

21.5. la 9.00 lauantaikurssi, 10.30 informaatiokurssi, 12.15 pyhämessu
22.5. kirkkovouden 8. sunnuntai, Pyhä Kolminaisuus, juhlapyhä: 10.30 päämessu, ensikommunio ja Loreton litaania

28.5. la 9.45 uskonnonopetus Savonlinnassa, 11.00 messu Savonlinnassa
29.5. kirkkovouden 9. sunnuntai, Kristuksen pyhän ruumiin ja veren juhla, juhlapyhä: 10.30 päämessu ja adoraatio, 16.00 messu Kuopiossa

31.5. ti Neitsyt Marian käynti Elisabetin luona, juhla
3.6. pe Jeesuksen pyhä sydän, juhlapyhä: 18.00 messu ja adoraatio

5.6.-12.6. Lastenleiri Jyväskylässä: Tee-mä "Meidän kirkko"

5.6. kirkkovouden 10. sunnuntai: 10.30 päämessu
12.6. kirkkovouden 11. sunnuntai: 10.30 päämessu

----- Diaspora -----

Kuopio: (Ort. tuomiokirkon srk-sali, Snellmaninkatu 8) 29.5. messu su klo 16.00
Savonlinna: (Ort. rukoushuone, Erkonkatu 11) 28.5. messu la klo 11.00, uskonnonopetus alkaa klo 9.45

Lasten uskonnonopetus vuonna 2005 (kevätlukukausi): 21.5.

Informaatiokurssi 2005 (kevät): 21.5.

Seniorit: 19.5.

English Mass: 18.5.

Tampere

Pyhän ristin seurakunta

13.5. pe 17.00 vahvistettavien nuorten parannuksen sakramentti, pyhä messu ja harjoitus

15.5. helluntaisunnuntai: 10.30 piispanmessu, vahvistuksen sakramentti, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
18.5. ti 19.40 informaatiokurssi, isä Wieslaw Swiech: Eukaristian sakramentti
22.5. kirkkovouden 8. sunnuntai, Pyhä Kolminaisuus, juhlapyhä: 10.30 päämessu, 14.00 messu puolaksi, 18.00 messu englanniksi/Mass in English

28.5. la 9.00 messu Lapualla, 12.00 messu Pietarsaareissa, 16.00 messu Vaasassa, 18.30 messu Kurikassa

29.5. kirkkovouden 9. sunnuntai, Kristuksen pyhän ruumiin ja veren juhla, juhlapyhä: 10.30 päämessu, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
3.6. pe Jeesuksen pyhä sydän: 18.00 juhlamessu ja adoraatio

5.6. kirkkovouden 10. sunnuntai: 10.30 päämessu, 12.00 piispanmessu Pietarsaareissa, vahvistuksen sakramentti

11.6. la 9.00 messu Lapualla, 12.00 messu Pietarsaareissa, 16.00 messu Vaasassa
12.6. kirkkovuoden 11. sunnuntai: 10.30 päämessu

----- Diaspora -----
Kurikka: (kysy kirkkoherralta) 28.5. la 18.30
Lapua: (kysy kirkkoherralta) 28.5.; 11.6. la 9.00
Pietarsaari: (Pyhän Mikaelin kappeli, Kappelitie 5) 28.5.; 11.6. la 12.00, huom. 5.6. su 12.00
Vaasa: (ort. seurakunnan seurakuntasali, Koulukatu 45) 28.5.; 11.6. la 16.00

Kouvola

Pyhän Ursulan seurakunta

14.5. la 13.00 perhemessu
14.5. Helluntaisunnuntai, juhlapyhä: 18.00 helluntain liturgia
19.5. to 18.00 iltamessu
22.5. kirkkovuoden 8. sunnuntai, Pyhä Kolminaisuus, juhlapyhä: 18.00 juhla-messu
26.5. to pyhä Filippo Neri, pappi: 18.00 iltamessu
29.5. kirkkovuoden 9. sunnuntai, Kristuksen ruumiin ja veren juhla, Pyhän Ursulan seurakunnan nimikkojuhla: 11.00 juhlamessu ja ensikommunio
31.5. ti Neitsyt Marian käynti Elisabetin luona: 18.00 juhlamessu
2.6. to 18.00 iltamessu
3.6. pe Jeesuksen pyhä sydän, juhlapyhä: 18.00 juhlamessu
5.6. kirkkovuoden 10. sunnuntai: 11.00 päämessu
8.6. to 18.00 iltamessu
12.6. kirkkovuoden 11. sunnuntai: 11.00 päämessu

----- Diaspora -----
Hamina: Huom. uusi paikka! Ev.lut. seurakuntakeskus, Mannerheimintie 12 (Kulmakivi): 22.5. klo 11.00
Lappeenranta: 15.5. klo 11.30 ortod. kirkossa

USKONNONOPETUS

Kouvola: 14.5. klo 11-13.00 ja klo 13.00 perhemessu

Oulu

Nasaretin pyhän perheen seurakunta

13.5. pe 17.00 arkipäivän messu
15.5. helluntaisunnuntai: 11.00 päämessu, 17.00 messu Torniossa
16.5. ma 17.00 arkipäivän messu
19.5. to 17.00 pyhän sakramentin palvonta, 18.30 arkipäivän messu
20.5. pe 17.00 arkipäivän messu
22.5. kirkkovuoden 8. sunnuntai, Pyhä Kolminaisuus, juhlapyhä: 11.00 päämessu
27.5. pe 17.30 Oulun kirkkopäivien yhteyteen kuuluva ekumeeninen sanan Jumalanpalvelus
29.5. kirkkovuoden 9. sunnuntai, Kristuksen pyhän ruumiin ja veren juhla, juhlapyhä: 11.00 päämessu, 17.00 messu Raahessa
2.6. to 18.30 arkipäivän messu
3.6. pe Jeesuksen pyhä sydän, juhlapyhä: 18.00 pyhän sakramentin palvonta, 18.30 messu
5.6. kirkkovuoden 10. sunnuntai: 11.00 päämessu, 17.00 messu Torniossa
9.6. to 18.30 arkipäivän messu
10.6. pe 18.00 pyhän sakramentin palvonta, 18.30 arkipäivän messu
12.6. kirkkovuoden 11. sunnuntai: 11.00 päämessu, 17.00 messu Rovaniemellä

----- Diaspora -----
Rahe: 29.5. su 17.00
Rovaniemi: 12.6. su 17.00
Tornio: 15.5.; 5.6. su 17.00

TOIMISTOT

Katekeettinen keskus

Kuusitie 6, 00270 Helsinki. Puh. (09) 2416095, fax (09) 5885157. Sähköposti katekeesi@catholic.fi, kotisivu www.katekeettinenkeskus.fi

Katolinen tiedotuskeskus

Pyhän Henrikin aukio 1, 00140 Helsinki. Puh. 0208350751, fax 09-61294770. Sähköposti info@catholic.fi. Kotisivu www.catholic.fi

KESKUKSET

Ekumeeninen keskus

Myllyjärvi, 02740 Espoo. Puh. 09-8557148.

Stella Maris

Sirkkoontie 22, 09630 Koisjärvi. Puh. 019-335793, fax 019-335892.

STELLA MARIS järjestää TAIDELEIRIN 24-31.7.2005

Kaikenikäisille, lapset vain huoltajien kanssa. Hinta täysihoidolla 190 Euroa/lapset alle 15 v 110 Euroa (ei-katoliset 205 Euroa/120 Euroa). Leirinjohtaja on Matti Kurki. Ammattitaitelijan opastuksella aloittelijakin voi tulla mukaan. Öljyväreiden, akvarellien tai pastellien käyttöä omavalintaisesti. Leirikaupasta saa täydennystä materiaaleille. Leiri päättyy näyttelyn pystytykseen. Ilmoittautuneille tarkemmat ohjeet kirjeellä. Lisätietoja ja ilmoittautumiset Stella Maris/Leena Kangas 019 335793 tai Marja Kuparinen 040 5819211.

Studium Catholicum

Ritarikatu 3b A, 00170 Helsinki. Puh. 09-61206711, fax 09-61206710. Email: kirjasto@studium.fi

Kirjasto on avoinna tiistaisin ja torstaisin klo 10 - 16 sekä keskiviikkoisin klo 10 - 18.

Dominiikanit viettävät kappelissaan **messua** tavallisesti klo 8.00 maanantaita perjantaihin.

Suomen Caritas

Maneesikatu 2A, 00170 Helsinki. Puh 09-1357998, fax 09-68423140. Sähköposti info@caritas.inet.fi. www.caritasfinland.fi

TAPAHTUMIA

Academicum Catholicum

Ellei muuta mainita, kokous pidetään Studium Catholicumissa, Ritarik. 3b A, Helsinki. Tilaisuudet ovat avoimia kaikille.

Lauantaina 21.5. kevätrekki (yhdessä Pyhän Henrikin Seuran kanssa). Teema: maalle, maan alle ja taivaalle. Lähtö klo 9.30 Pyhän Henrikin aukiolta, paluu n. klo 17.00. Mukaan voi liittyä Paciuksen kadun pikavuoropysäköitä (lähellä P. Marian kirkkoa). Retkikohteita ovat mm. vanha Stella Maris, Raaseporin linnanrauniot, Pyhän Laurin kirkko ja Tytyrin kaivos. (Bussi maksaa 15 euroa, kaivosmuseo 8-10 euroa, päiväkahvi ja lounas 10 euroa) Ilmoittautuminen 14.5. mennessä puh. 0505120813 (Airava), 0503409167 (Rautakorpi) tai jaakko.airava@welho.com . (peruutuksesta 14.5. jälkeen peritään 5 euroa)/AC:s och St. Henrikss Sällskaps värutflukt styr kosan mot Västnyland. Vi besöker bl.a. gamla Stella Maris, Raaseborg, Tytyri gruva och St. Lars kyrka. Avfärd

kl.9.30 från St. Henriks kyrka, tillbaka ca.17.00. Anmälningar senast den 14.5. till Jaakko Airava tel. 0505120813 eller jaakko.airava@welho.com . Bussen kostar 15 euro, kaffe och lunch 10 euro, museum 8-10 euro. (Efter den 14.5. debiteras 5 euro för annullering.)

Catholic Students' Club

Welcome to the **Rosary and Holy Mass** (Latin/English) in St. Henry's Cathedral on the following Tuesday evenings at 18.00: **19.4. Adoration for the conclave choosing new Pope, confession 18.00-20.00.** For students and young adults and anyone interested in the Catholic Faith.

Karmeliittamaallikot

Hiljainen rukous (klo 17.00-17.30) ja **vesper** (17.30-17.45) maanantaisin Pyhän Henrikin katedraalin sakramenttikappelissa. Tervetuloa!

Maallikkofransiskaanit OFS

Maallikkofransiskaanit O.F.S. kuuluvat maailmanlaajuiseen fransiskaaniseen

perheeseen, jonka alkuperä perustuu Assisin pyhän Franciscuksen (1182-1226) osoittamaan elämäntapaan. Maallikkofransiskaaneilla on kanonisen lain mukaiset säännöt. Tämä on toimintamme 57. vuosi Suomessa. Kokouspaikka on Pyhän Marian seurakuntasali, Mäntytie 2, 00270 HELSINKI.

Kesällä tapahtuu:

Kökarin seurakunnan järjestämä ekumeeninen p. Franciscuksen juhla 2.-3.7.

EUFRA-viikot 2005 Puolassa, Kons-tancin-Jeziornassa heinä-elokuussa.

Seuraava kokouksemme on syyskuussa, torstaina 15.9. kello 17.00

Pyhän Henrikin seura

Oopperailmoitus sivulla 15.

Rakkauten lähetysisaret

Adoraatio maanantaisin klo 18.00 ja pyhä messu perjantaisin klo 18.00. Tervetuloa! Kaarikuja 2 K 60, Kontula, Helsinki. Puh. 09-3403795.

MATKA PYHÄN EDITH STEININ JÄLJILLÄ ETELÄ-SAKSASSA 15.-23.10.2005

Karmeliittamaallikot järjestävät syksyllä matkan pyhän Ristin Teresa Benedictan jäljillä. Edith Stein (1891-1942) syntyi juutalaiseksi, kääntyi aikuisena katolilaiseksi, meni 1933 karmeliittaluostariin ja kuoli Auschwitzissa. Tutustumme niihin kaupunkeihin ja luostareihin, joissa Stein opiskeli, toimi opettajana ja rukoili vuosina 1916-1932, Freiburg, Speyer, Bergzabern ja Beuron, sekä perhedymme saksanjuutalaisuuteen Speyerissa ja Frankfurtissa. Viетämme kolme yötä ja hiljentymispäivän Beuronissa, jossa on suuri benediktiiniluostari Tonavan rannalla.

Kysy hintaa ja yksityiskohtia matkanjohtajalta: Heidi Tuorila-Kahanpää, 050-3410248 tai kahanpaa@ulc.jyu.fi, jolle myös ilmoit-taudutaan toukokuun aikana.

Verbi Dei sono Schola cantorum

Gregoriaanista laulua häihin, hautajaisiin ja muihin tilaisuuksiin. Gregorian chant for weddings, funerals and other occasions.

Yhteys/Contact: Markus Mäkelä 040-7178833.

Seurakuntien ja yhdistysten ilmoitukset seuraavaan lehteen ajalle **10.6.-5.8.** on toimitettava viimeistään **27.5.** mieluiten sähköpostitse osoitteeseen

info@catholic.fi

Säilytä aina tärkeästä aineistosta kopio itselläsi!

Pyhän isän ensimmäinen puhe

Vastavalitun paavi Benedictus XVI:n latinankielinen puhe keskiviikkona 20.4.2004 sikstiiniläiskappelissa

Kunnioitetut veljet kardinaalit, rakkaat sisaret ja veljet Kristuksessa, te kaikki hyvän tahdon miehet ja naiset

Runsas armo ja rauha teille kaikille. Tunnen sielussani tällä hetkellä kahta vastakkaista tunnetta. Toisaalta inhimillistä levottomuutta siitä vastuusta, joka minulle eilen annettiin apostoli Pietarin seuraajana tällä istuimella Roomassa keskellä universaalia kirkkoa. Toisaalta tunnen syvästi kiittolisuutta Jumalaa kohtaan siitä, kuten liturgiassa lauletaan, ettei hän hylkää laumaansa, vaan johtaa sitä aikojen halki - myös sitä joka on hänen Poikansa sijainen.

Tämä henkilökohtainen kiittollinen tunnustus Jumalan laupeuden lahjasta ylittää kaiken muun sydämessäni. Ja minä katson sen suureksi henkilökohtaiseksi armoksi, jonka olen saanut kunnioitetulta edeltäjältäni Johannes Paavali II:lta. Tunnen hänen vahvan kätensä, joka pitää minua kädestä. Näen hänen hymyilevät silmänsä ja kuulen hänen sanansa, jotka tällä erityisellä hetkellä on osoitettu minulle. Älä pelkää.

Me voimme lisätä: pyhän isämme Johannes Paavali II:n kuolema ja sitä seuranneet päivät ovat olleet kirkolle ja koko maailmalle epätavallista armon aikaa. Suuri suru hänen kuolemansa tähden ja tyhjyyden tunne, johon kuolema on meidät jättänyt, ovat olleet ylösnousseen Kristuksen toiminnan varjossa. Rakkauden ja hengellisen solidaarisuuden varjossa, jonka huippuna oli juhlallinen hautajaispuhe.

Johannes Paavali II:n hautajaiset olivat meille erityinen kokemus, jossa meille kirkastui erityisellä tavalla Jumalan voima, joka haluaa muuttaa kaikki kansat kirkkonsa kautta yhdeksi suureksi perheeksi rakkauden ja totuuden yhdistävällä voimalla. Kuoleman hetkellä Johannes Paavali muuttui Mestarinsa ja Herransa kaltaiseksi. Hän kruunasi pitkän ja hedelmällisen pontifikaattinsa vahvistamalla kristikansaa uskossa, kokoomalla sitä aina ympärilleen ja yhdistämällä ihmiskunnan perhettä.

Miten emme tuntisi tämän merkin tukevan meitä. Miten emme voisi todeta rohkeisuutta, joka kasvaa tämän hetken armosta.

Jumalan kaitselmus on kutsunut minut kunnioitet-

tujen kardinaalien äänellä seuraamaan tätä suurta paavia. Minä ajattelen tänä hetkenä sitä, mitä Filippoksen Kesareassa tapahtui 2000 vuotta sitten. Ajattelen kuulevani Pietarin sanat: Sinä olet Kristus, elävän Jumalan Poika. Ja Herran juhlalliset sanat: Sinä olet Pietari ja tälle kalliolle minä rakennan kirkkoni. Ja minä olen antava sinulle vastavaltakunnan avaimen. Sinä olet Kristus, sinä olet Pietari.

Minusta näyttää, että tämä evankeliumin näyttämä elää uudella tavalla. Minä, Pietarin seuraaja, toistan tärkeillä äänillä galilealaisten kalastajien sanoja ja kuulen vielä kerran emotionaalisella levottomuudella jumalallisen Mestarin lupauksen. Hartioilleni pannun vastuun paino on valtava. Se on varmasti ylitse mittojen. Mutta minä voin luottaa epätavalliseen, jumalalliseen voimaan. "Sinä olet Pietari ja tälle kalliolle minä rakennan kirkkoni". Herra on valinnut minut Rooman piispaksi. Hän on halunnut minut sijaisekseen. Hän tahtoi minut "kallioksi", jolle hän voi rakentaa varmasti.

Minä pyydän häntä auttamaan, sillä voimani ovat heikot, jotta olisin hänen lutmansa rohkea ja uskollinen paimen.

Minä ryhdyin nyt ottamaan itselleni tätä erityistä palveluvirkaa, Pietarin virkaa, maailmanlaajuisen kirkon virkaa ja jätän itseni Jumalan kaitselmukseen käsiin. Ennen kaikkea käännyin Kristuksen puoleen täydellisellä ja luottavaisella alistumisella. "Sinuun, Herra, minä turvaan, älä salli minun joutua häpeään iankaikkisesti."

Teitä arvoisat kardinaalit kiitän luottamuksesta, jota olette minulle osoittaneet, ja pyydän teitä tukemaan minua rukouksin ja yhteistyöllä. Pyydän myös kaikkia veljiäni piispanvirassa olemaan tukenani rukouksin ja neuvoin, jotta voisin todella olla palvelija, Kristuksen palvelija. Niin kuin Pietari ja muut apostolit työskentelivät yhdessä muodostaakseen Herran kansan yhden ainoan apostolien yhteisön, niin täytyy myös Kristuksen seuraajan työskennellä yhdessä piispojen, apostolien seuraajien kanssa. Hei-

"Suuren paavin Johannes Paavali II:n jälkeen herrat kardinaalit ovat valinneet minut, yksinkertaisen ja nöyrän työntekijän Herramme viinitarhassa." Uusi paavi on osoittanut olevansa voimakkaasti sitoutunut edeltäjänsä perintöön. Tässä hän on rukoilemassa paavi Johannes Paavali II:n haudalla.

dän tulee todella olla yhtä. Tämä kollegiaalinen yhteisö, joka näyttää roolien erilaisuudessa Rooman paavin ja piispojen toiminnan, on kirkon ja uskon yhteyden palveluksessa. Tästä yhteisöstä riippuu erityisellä tavalla meidän aikamme evankelioinnin vaikuttavuus. Ennen kaikkea tätä tietä, jolle kunnioitetut edeltäjäni ovat ohjanneet, haluan kulkea eteenpäin, julistaakseni koko maailmalle elävää Kristusta.

Edessäni on erityisellä tavalla paavi Johannes Paavali II:n todistus. Hän jätti meille rohkeamman, vapaamman ja nuoremman kirkon, kirkon, joka katsoo hänen opetuksensa ja esimerkinsä mukaisesti iloisesti menneisyyteen ja joka ei pelkää tulevaisuutta.

Suurta juhlaa vietetään kirkko siirtyi uudelle vuosituhannele, luottaen evankeliumiin se yhä vielä johtaa maailmaa Vatikaanin II:n kirkolliskokouksen äärelle. Paavi Johannes Paavali II on esittänyt sen kirkolliskokoukseksi, jonka avulla voimme orientoitua kolmannella vuosituhannele. Myös hengellisessä testamentissaan hän kirjoitti: Minä olen vakuuttunut siitä, että vielä pitkän aikaa - myös tulevien sukupolvien - on mahdollista ammentaa Vatikaanin II:n kirkolliskokouksen rikkauksista.

Minäkin, joka nyt ryhdyin

palvelusvirkaani Pietarin seuraajana, haluaisin painottaa, että käytän hyväkseni Vatikaanin II:n kirkolliskokouksen ajankohtaisuutta edeltäjäni jalanjäljissä ja uskollisessa yhteydessä 2000 vuotiaan kirkon kanssa. Tänä vuonna vietetään kirkolliskokouksen päättymisen 40-vuotisjuhlaa. Menneinä vuosikymmeninä eivät kirkolliskokouksen dokumentit ole menettäneet ajankohtaisuuttaan. Niiden opetukset näyttävät yhä merkittävilä suhteessa kirkon ja modernin, globalisoituvan yhteiskunnan laitoiksiin.

Erityisen merkittävällä tavalla alkaa minun pontifikaattini, kun kirkko viettää erityistä eukaristian vuotta. Kuinka en näkisi tässä johdatuksessa erityistä elementtiä, joka kuuluu sen tehtävän luonteeseen, johon minut on kutsuttu. Eukaristia, kristillisen elämän keskus ja kirkon evankelioivan tehtävän lähde ei voi olla muuta kuin sen Pietarin viran lähde ja pysyvä keskus, joka minulle on uskottu.

Eukaristia tekee aina ja pysyvästi läsnäolevaksi ylösnousseen Kristuksen, joka jatkuvasti lahjoittaa itsensä ja joka kutsuu meitä ruumiinsa ja verensä pöydän osallisuuteen. Tästä täydestä yhteydestä hänen seuraava kaikki muu kirkon elämässä, ensinnäkin kaikkien uskovien yhteys, panos evankeliumin julistami-

ssa ja todistamisessa, rakkauden into kaikkia kohtaan, erityisesti köyhiä ja heikkoja kohtaan.

Tänä vuonna tulee viettää erityisellä tavalla Kristuksen ruumiin juhlaa. Sen jälkeen eukaristia on keskipisteenä elokuussa maailman nuorten päivänä Kölnissä ja lokakuussa piispainsynodin varsinaisessa yleiskokouksessa, jonka työskentelyn kohteena on eukaristia kirkon elämän ja tehtävän lähteenä ja huippuna. Minä pyydän kaikkia vahvistamaan tulevien kuukausien kuluessa antaumustaan Jeesusta kohtaan ja ilmaisemaan rohkeammalla tavalla ja kirkkaammin uskoa Herran läsnäolon, ennen kaikkea viettojen juhlatuudella ja asianmukaisuudella.

Minä pyydän ennen kaikkea pappeja, joita tällä hetkellä ajattelen suurella kiintymyksellä. Papillinen palveluvirka on syntynyt yhdessä eukaristian kanssa viimeisen ehtoollisen yläsalissa, kuten paavi Johannes Paavali usein korosti. Pappina olemisella täytyy olla erityisellä tavalla "eukaristinen muoto", hän kirjoitti viimeisessä kirjeessään kiirastorstaina. Tätä tarkoitusta varten on ennen kaikkea messun päivittäinen viettäminen tärkeä ja se on keskukseen jokaisen papin elämässä ja tehtävässä.

Eukaristian ravitsemina ja

Paavi Benedictus XVI on heti ensimmäisistä pontifikaattinsa hetkistä lähtien osoittautunut lämpimäksi ja läheiseksi isäksi ja paimeneksi. Tässä hän tervehti lapsia Rooman kaduilla.

tukemina katolilaiset voivat vain tuntea olevansa kutsuttuja etsimään tätä täyttä yhteyttä Kristuksen kanssa, joka oli kiihkeästi odottanut viimeistä ehtoollista. Tästä korkeimmasta yhteydestä jumalallisen Mestarin kanssa tietää Pietarin seuraaja erityisesti, mitkä hänen tehtävänsä ovat. Ennen kaikkea hänelle on annettu tehtävä vahvistaa veljiään.

Virkansa alussa Rooman kirkossa, jonka Pietari on virellään kruunannut, haluaa Pietarin seuraaja täysin tietoisesti saavuttaa kaikkien Kristukseen uskovien ykseyden palauttamisen. Se on hänen velvollisuutensa. Hän on tietoinen siitä, että siihen eivät riitä hyvän tahdon merkit. Hän tarvitsee sitä varten konkreettisia eleitä, jotka ulottuvat sieluihin ja koskettavat omiatuntoja, samalla kun ne liikkuvat jokaista sisäiseen kääntymykseen ja saavat aikaan edistystä ekumenian tiellä.

Teologinen dialogi on välttämätöntä. Historiallisiin syihin syventymistä ei tule laiminlyödä. Mutta vielä tärkeämpää on se omantunnon puhdistaminen, johon paavi Johannes Paavali niin usein kehotti ja joka yksin voi johdattaa sieluja ottamaan vastaan Kristuksen koko totuu-

den. Hänen eteensä, koko elämän korkeimman Tuomarin eteen, täytyy jokaisen meistä astua, tietoisena siitä, että meidän täytyy jonain päivänä tehdä tiliä siitä, mitä olemme tehneet tai emme ole tehneet suuren hyvän puolesta, joka on hänen opetuslastensa täysi ja näkyvä ykseys.

Nykyinen Pietarin seuraaja tuntee ensimmäisenä olevansa tästä asiasta vastuussa ja on valmis tekemään kaiken, mikä hänen vallassaan on, edistääksään ekumenian perustavaa laatua olevaa asiaa. Edeltäjiensä jalanjäljissä hän on täysin valmis käsittelemään jokaista aloitetta, joka näyttää sovelialta, edistämään yhteyksiä ja sopimuksia eri kirkkojen ja kirkollisten yhteisöjen edustajien välillä. Heitä ennen kaikkea tervehdin tällä hetkellä sydämellisellä tervehdyksellä Kristuksessa, joka on ainoa Herra.

Tällä hetkellä mieleeni tulevat jälleen paavi Johannes Paavali II:n kuolema ja hautaukset. Hänen maallisten jäännöstensä äärellä olen tavannut valtioiden johtajia ja ihmisiä kaikista yhteiskuntaluokista ja erityisesti nuoria unohtumattomassa rakkauden ja ihailun hengessä.

Häneen on koko maailma luottavaisesti katsonut. Meis-

tä näytti, että tämä intensiivinen osanotto, joka ulottui maapallon ääriin modernien tiedotusvälineiden kautta, oli kuin yksi ainoa avunpyyntö, jonka paaville osoittivat ihmiskunnan kaikki jäsenet, jotka epävarmuuden ja ahdistuksen kohteelmana etsivät tulevaisuutta.

Nykypäivän kirkon täytyy uudistaa tietoisuutensa tehtävästään, jonka Kristus itse on antanut. "Minä olen maailman valo. Se, joka seuraa minua, ei kulje pimeässä, vaan hänellä on elämän valo." Uuden paavin tehtävä on ennen kaikkea antaa Kristuksen valon loistaa. Se ei ole hänen omaa valoaa, vaan Kristuksen valoa.

Tästä tietoisena käännyn kaikkien puoleen, myös niiden puoleen, jotka seuraavat muita uskontoja tai jotka etsivät vastauksia olemassaolon peruskysymyksiin eivätkä vielä ole niitä löytäneet. Käännyn kaikkien puoleen yksinkertaisesti ja rakastaen vakuuttaakseni, että kirkko kulkee eteenpäin. Minä tulen käymään sen kanssa avointa ja rehellistä dialogia tiellä kohti ihmisten ja yhteiskunnan todellista hyvää.

Pyydän Jumalalta ykseyttä ja rauhaa ihmisten perheelle ja vakuutan kaikkien katoli-

laisten työskentelevän jokaisen ihmisen arvokkuutta tukevan todellisen sosiaalisen kehityksen puolesta.

Me emme säästele voimiamme vaan jatkamme vuoropuhelua jota kunnioitetut edeltäjäni ovat aloittaneet eri kulttuurien kanssa, jotta keskinäisen yhteisymmärryksen avulla syntyisi edellytyksiä parempaan tulevaisuuteen kaikille.

Ajattelen erityisesti nuoria. Heitä, erityisaseman saaneita paavi Johannes Paavali II:n keskustelukumppaneita, tervehdin erityisen rakkaasti odottaessani, että jos Jumala suo, saan tavata heidät Kölnissä maailman nuorten päivänä. Teidän kanssanne, rakkaat nuoret, te kirkon ja ihmiskunnan toivo, jatkan keskustelua. Kuuntelen odotuksianne ja haluan myös auttaa teitä kohtaamaan yhä syvemmin elävän Kristuksen, ikuisesti nuoren.

"Jää luoksemme, Herra." Tämä pyyntö, joka on johtava teema paavi Johannes Paavali II:n apostolisessa kirjeessä, on sydämestäni luonnostaan nouseva rukous, kun aloitan tässä virassa, johon Jumala on minut kutsunut. Niin kuin Pietari, uudistan minäkin häntä kohtaan ehdottoman uskollisuudenlu-

paukseni.

Häntä tahdon palvella omistautuessani täydellisesti kirkon palvelukseen. Tämän lupauksen tueksi pyydän Neitsyt Marian äidillistä esirukousta. Hänen käsiinsä panen omani ja kirkon tulevaisuuden ja nykyhetken. Hänen esirukouksensa kanssa tulkoottavukseni myös pyhät Pietari ja Paavali. Näiden ajatusten kanssa annan teille, kunnioitetut veljeni kardinaalit, ja kaikille teille, jotka otatte osaa tähän messuun ja myös niille jotka osallistuvat television välityksellä, erityisen rakastavan siunaukseni.

PAAVI BENEDICTUS XVI

Benedictus on ruotsiksi Benedikt

Paavi Benedictuksen oikea ruotsinkielinen kirjoitusasu on BENEDIKT, ei samanlainen latinalainen kuin suomeksi.

Reliikeistä

”Reliikit” on nykyään yleisesti varsin marginaalinen aihe kristikunnan piirissä. Ei niissäkään kirkkoissa, joissa on säilynyt kunnioitus reliikkejä kohtaan, käsitellä juurikaan pyhänjännöksiä. Opiskeluajanani 1970-luvulla en koskaan törmännyt tähän aihepiiriin. Vatikaanin II konsiilin dokumenteissa ja uudessa kano-nisessa laissa reliikeistä on vain maininta.

Reliikeillä ja niiden kunnioittamisella kristikunnassa – eikä ainoastaan katolisessa kirkossa – on varmasti oma paik-kansa. Reliikeissä on jopa kyse varsin yleisestä ilmiöstä muidenkin uskontojen piirissä. Ajatelkaamme vaikkapa ai-van äärimmäistä tapausta, muinaisen Egyptin faraiden muumioita ja niiden kunnioittamista tai esi-isien hautojen kunnioittamista eri uskontojen piirissä. Ruumiin jäännösten, vaatteiden ja esi-neiden kunnioittaminen on edelleen yleistä useiden ei-kristillisissäkin uskonnoissa. Se perustuu uskoon, että uskonnoissa profeetoilla, pelastuksen välittäjillä ja muilla pyhillä ihmisillä on kuoleman rajan tuollakin puolen vaikutusta, voimaa ja valtaa tähän elämään. Kun reliikkejä kunnioitetaan suutelemalla, kul-kuin ja niitä koskettamalla, uskotaan saatavan osallisuuden tuohon vaikutukseen ja voimaan. Buddhalaisuudessa tunnetaan mm. Buddhan re-

liikkejä ja islamilaisuudessa Muhammedin reliikkejä, joita säilytetään kunnioitettavasti. Mutta jopa ateistisessa kulttuuriympäristössä tava-taan reliikkikulttia, mm. kommunistisessa yhteiskun-nassa.

Kirkon opetus reliikeistä

Katolisen kirkon ja uskon piirissä pidetään reliikkeinä sup-peassa mielessä pyhien ja autuaiden ruumiinosa ja laa-jemmassa mielessä kaikkia niitä esineitä, joita pyhät tai autuaat elämänsä aikana olivat käyttäneet, esim. vaatteita tai niitä esineitä, joihin kuolleiden pyhien tai autuaiden ruumiit olivat koskettaneet – näitä kutsutaan nimityksellä ”brandeum”. Erityisen merkittävänä pidetään esim. seuraavia ruumiinosa: koko ruu-mis, pää, käsivarsi, käsi, sydän tai sitten se ruumiinosa, jota vahingoittamalla pyhä on kärsinyt marttyyrikuoleman.

Koko reliikkikultti liittyy yleensä pyhyden kunnioittamiseen, moraaliopetukseen, hyveisiin, Kristuksen kunnioittamiseen, hänen ristinsä kunnioittamiseen, pyhien ja erityisesti N. Marian kunnioittamiseen. Perustana reliikkien kunnioitukselle voidaan pitää hyvin kirkkoisä Augustinuk-sen sanaa, kun hän luonnehtii pyhien reliikkejä: ”Ne ovat Pyhän Hengen työkaluja ja astioita hyvien tekojen tekemiseen.” Tridentin kirkollisko-

kous sanoo reliikeistä: ”Myös kaikkein pyhimpien marttyyrien ja muiden Kristuksen yhteydessä elävien ruumiit olivat Kristuksen eläviä jäseniä ja Pyhän Hengen temppeleit, jotka hän kerran herättää ikuisen elämään ja jotka hän kir-kastaa. Niitä tulee uskovien kunnioittaa. Tuomittavaa on siksi se, kun jorkut väittävät, ettei pyhien reliikeille tarvitse osoittaa kunnioitusta tai että olisi hyödytöntä, että uskovat kunnioittavat niitä tai mui-den pyhien muistoa.” Var-maankin kärki tässä sanassa on osoitettu reformaattoreille, jotka hylkäsivät reliikkien kunnioituksen.

Samassa yhteydessä Tri-dentin konsiili puhuu myös pyhien kuville osoitettavasta kunnioituksesta, josta jo var-haiset konsiilit olivat tehneet päätöksiä. Kirkossa on perus-teltu reliikkien kunnioitta-mista myös sillä, että raama-tussa esiintyy kertomuksia siitä, miten reliikit suppeassa ja laajassa mielessä ovat saaneet aikaan ihmeitä. 2 Kun. 2:14 kertoo ihmeestä, joka tapah-tuu profeetta Elian viitan kautta, 13:21 ihme tapahtuu profeetta Elisan luiden kaut-ta. Matt. 9:20 kerrotaan nai-sesta, joka koskettaa Jeesuk-sen viitan tupsua. Apt. 19: 12 kerrotaan apostoli Paavalin vaatteiden parantavasta vaikutuksesta.

Varhaisimmista ajoista lähtien on tunnettu marttyyrien hautojen, erityisesti Pie-tarin ja Paavalin hautojen

kunnioittaminen ja se miten kunnioittavasti marttyyrien reliikkejä on säilytetty. Vuon-na 156 kuolleen Smyrnan marttyyripiispa Polykarpok-sen reliikkejä pidettiin aika-laisten mukaan jo ”arvok-kaampina kuin jalokiviä ja kultaa”. Reliikkien kunnioit-tamisen taustalla on erityises-ti usko ruumiin ylönou-semukseen semminkin kun ylönousseisiin sovitetiin palmin sanaa, ettei Jumala salli pyhiensä nähdä lakastu-mista. Myös gnostilaisten ruumiin katoavaisuuden aja-tuksen vastapainoksi koros-tettiin lihan ylönousemista ja samalla myös reliikkien merkitys korostui. Raamatul-lisen käsityksen mukaisesti ih-minen ajateltiin myös koko-naisuutena siten, että sielu jossakin määrin jää yhteyteen ruumiin kanssa jättäen relii-keihin jopa tietyn voiman, niin että niitä pidettiin ”sakramentaalisina”, toisin sa-noen, niissä säilyy pyhien lä-snäolo maan päällä. Näin ruu-miista säteilee vielä pyhien sielun voimaa, niin että relii-kin voivat saada aikaan jopa ihmeitä.

Kirkon opetuksen mukaa reliikkikultti ja myös pyhien kuvien kunnioitus on kuitenkin n.s. relatiivista, suhteellista kunnioitusta, haluaa sanoa: reliikille tai kuvalle osoi-tettu kunnioitus on tarkoitettu alkukuvulle, sille pyhälle, pyhimykselle kokonaisuudes-saan, joka on kyseessä, eikä tälle reliikille tai kuvalle eri-

tyttynä esineenä sinällään.

Aivan paikallaan on myös huomauttaa, että reliikkien kunnioitus liittyy syvästi ihmisen tarpeeseen kunnioittaa pyhiä ihmisiä ja että tuon kunnioituksen muodot aika-kausien kuluessa ovat muu-toksen alaisia ja ettei jokainen kunnioituksen muoto välttä-mättä puhuttele jokaista ih-mistä.

Välähdyksiä reliikkien kunnioituksen historiasta

Reliikkien kunnioitus kirkos-sa juontaa juurensa, kuten tie-detään ennen muuta marttyyrien haudoista, esim. Roo-maan katakombeista. Marttyyrien haudoille rakennettiin altareita ja sitten niiden pääl-le kirkkoja. Se että ruumiin jäseniä erotetaan ruumiista on todistettavasti tapahtunut jo myös marttyyrikirkon aika-na. Kristilliset keisarit painot-tivat Rooman lakien mukai-nessi hautojen koskematto-muutta, mutta tämä ei kui-tenkaan estänyt kirkollisia auktoriteetteja toimittamasta juhlallisia pyhien luiden translaatioita (siirtämisiä), vaikkakin yksityishenkilöiltä ne olivat kiellettyjä.

Varhainen tapa viettää eu-karistiaa marttyyrien haudoil-la muuntuu 500-luvulla siten, että marttyyrien reliikit siirret-tiin seurakunnan kirkkoon. Seurakunnat joilla oli vaino-

Andrum del 1/2, juni 2004

Det är i slutet av april år 2000. Jag befinner mig i Argentinas huvuds-tad Buenos Aires. Det är höst på den här sidan av jordklotet. Luft-fuktigheten är hög. Buskarna vid trottoarerna står i blom och det är 20 grader varmt. I november blir det vår igen.

En dag träffar jag min vän Adelina som är bosatt i Buenos Aires. Jag åker upp till tjugonde våningen med en slamrande hiss och kommer in i

Adelinas ljusa och rymliga bostad med utsikt över Rio de la Plata. Där ligger floden som jag bara har hört talas om; silverskimrande rör sig vattnet. Där är den. Och jag grips av känslan av vara mitt uppe i en dröm. Men jag är här och det här är verkligheten. Efter att ha druckit kaffe åker vi med buss till La Recoleta, Buenos Aires begravningsplats och plötsligt står vi framför den enda grav som har färsk blommar: Eva Peróns grav. Igen kommer känslan

av överklighet. Men katterna som ligger och solar sig på gravstenarna är verkliga.

Strax intill gravgården ligger en kyrka som heter Basilica de Nuestra Señora del Pilar. Därutanför säljer man ljus, radband och böcker. Adeli-na visar mig en liten bok, mindre än en handflata, som heter El Cristo Roto – den söndrige Kristus. Nu, fyra år senare, märker jag att jag fortfarande emellanåt slås av berätt-

jen aikana useampia marttyreja, mutta jotka vaalivat vain yhden marttyyrin hautaa, otivat muista marttyyrien haudoista reliikkejä ja antoivat niitä seurakunnille, joilla ei itsellään ollut marttyyreja. Ensimmäinen tällainen translaatio tapahtui vuonna 354 Antiokiassa, kun marttyyri Babylaksen reliikit vietiin Daphneen, jotta saataisiin paikallinen Apollo-kultti loppumaan. Tällainen translaatio alkoi levitä laajemmalle varsinkin siinä vaiheessa, kun kristityiksi tulleet germaanit alkoivat kaivata marttyyrien reliikkejä, joita sitten kuljetettiin varsinkin Rooman hautausmailta.

Jo 500-luvun lopulla alkaa olla harvinaista, ettei alttaria vihittäessä siihen olisi upotettu reliikkiä. Nikean II konsiili vuodelta 787 jopa määräsi sen, että jokaisen kirkon alttariin tulee asettaa reliikki. Tämän alttariin asetetun reliikin taustalla voidaan nähdä myös Ilmestyskirjan sana, että taivaallisen alttarin alla on pyhien sielut (6:9): "Kun karitsa avasi viidennen sinetin, näin alttarin alla niiden sielut, jotka oli tapettu Jumalan sanan ja oman todistuksen tähden." On selvää, että reliikit alkoivat tulla pienemmiksi, kun niitä alettiin jakaa.

Reliikkeinä oli käytössä myös esineet, joita pyhät olivat koskettaneet. Sellaisia oli mm. välineet, joilla marttyyrejä oli surmattu, Kristuksen risti, ristin nauhat, kahleet, kivet, vaatteet jne. Niitäkin jaettiin ja pyhiinvaeltajat toivat niitä mukanaan pyhäältä maalta. Tosin aitoja luita pidettiin niitä arvokkaampina. N. vuo-

desta 400 lähtien alettiin kunnioittaa myös muiden pyhien kuin marttyyrien, nimittäin tunnustajien reliikkejä, esim. Martinus Toursilaisen sekä autiomaaisien ja styliittojen reliikkejä, joita pidettiin saman arvoisina kuin marttyyrien reliikkejä.

Reliikkejä alettiin vähitellen myös kerätä, koska ajateltiin, että kun niitä on useampi, saadaan myös niistä suurempi siunatus. Näin alkoi syntyä reliikkikokoelmia, joita oli myös yksityisihmisillä. Jokaisella itseään kunnioittavalla pyhiinvaelluspaikalla ja piispankaupungilla oli oltava suuri reliikkikokoelma. Keskiajan ristiretket aiheuttivat sitten reliikkien tulvan, joka keskiajan loppupuolella täytti suuretkin reliikkiarkut. Joissakin kirkoissa oli hyvin kallisarvoisia reliikkikirstuja, esim. Kölnin tuomiokirkossa kolmen pyhän kuninkaan reliikkiarkku. Näitä koristeltiin myös kullalla ja hopealla tahtoen osoittaa pyhien tuonpuoleista loistoa ja kunniaa.

Suuri halu saada reliikkejä johti lopulta myös väärinkäytöksiin ja petoksiin. Jo Augustinus aikoinaan valitti sitä, että reliikkejä myytiin. Yhä uudestaan esiintyi nyt myös varkauksia. Myös sodissa viholliset saattoivat ryöstää niitä. Keskiajalla reliikkivarkauksista rangaistiin ekskommuniikaatiolla, reliikkien kauppaaminen kiellettiin ja translaatio ilman piispan, ruhtinaan tai synodin lupaa niin ikään kiellettiin. Reliikkejä ei myöskään saanut näyttää ilman asiaan kuuluvaa astiaa tai telineitä. - Nämä säädökset kielivät väärinkäytöksistä ja siitä, että

reliikkikultti oli vähitellen päässyt liian keskeiselle sijalle uskonelämässä.

Aitoustodistukset ovat aikojen kuluessa vaihdelleet. Lateraanikonsiili vuodelta 1215 määräsi, että piispojen tulee auktoriteetillaan määrätä, mitkä reliikit ovat aitoja ja varoitti väärennöksistä. Vatikaanin II kirkolliskokous sanoi lakonisesti aikanamme reliikeistä, että niiden tulee olla aitoja. (Asiakirja pyhästä liturgiasta) Nykyinen kirkkolaki pitää voimassa tavan asettaa reliikkejä kiinteään alttariin ja kieltää pyhien reliikkien myymisen tai kansan suuresti kunnioittaman reliikin pysyvän siirtämisen toiseen paikkaan ilman Pyhän Istuimen lupaa.

Lopuksi

Ehkä reliikkien, kuten myös kuvien merkitys kirkossa voitaisiin kiteyttää Tridentin konsiilin sanoin: "Lunastuksemme salaisuus kuvallisen ilmaisen (ja myös reliikkien) hyötyyn on ennen muuta viitattava. Ne muistuttavat kansalle Jumalan hyvistä teoista ja asettavat kristikansan silmien eteen kristillisen elämän esikuvia."

Mielestäni pyhän ihmisen jatkuva läsnäolo reliikissä kirkon keskellä on sitä konkreettista, jota meidän henkemme kaipaa päästäkseen helpommin ylentymään armollisen ja rakastavan Jumalan puoleen. Reliikkien arvon huomaa ehkä kuitenkin vasta silloin, jos ne puuttuisivat. Siksi voisin kysyä: olisiko Pyhän Pietarin kirkko Roomassa muodostunut sellaiseksi kuin se on nyt, jos siellä ei olisi ollut

Pietarin hautaa ja reliikkejä? Tai olisiko Santiago de Compostela muodostunut sellaiseksi pyhiinvaelluspaikaksi kuin se on nyt ilman Pyhän Jaakobin hautaa ja reliikkejä?

TEEMU SIPPO SCJ

Alustus AC:n illassa 29.1.2005. Pääasiallisena lähteenä käytetty artikkelia "Reliquien" teoksessa "Lexikon für Theologie und Kirche, 8" s.1215-1222.

Kiertomatka Lourdes - Barcelona

Pyhän Olavin seurakunta järjestää kiertomatkan: Carcassone, Lourdes, Barcelona 19.10.-25.10.2005 välisenä aikana. Hinta noin 360 Euroa (sisältää lennot ja yöpyminen). Ilmoittautumisen viimeistään huom. 30.05.2005 ja lisätietoa Renate ja Pawel Wierchowicki puh. 044 0412640, sähköposti pawie@nic.fi (iltaisin). Ilmoittautua voi myöhemminkin, mutta silloin lentolipun hinta nousee. Palata voi myös aikaisemminkin sunnuntaina 23.10 Barcelonasta.

Matkasuunnitelma:

Keskiviikko 19.10.: Lento Espanjaan Gironan lentokentälle, josta vuokra-autoilla Carcassonneen, majoitus (aikataulut myöhemmin)

Torstai: Carcassonnen nähtävyydet, matka Lourdesiin, majoitus Lourdesissa, illanvietto

Perjantai: Loudes (kokonainen päivä)

Lauantai: Matka Pyreneitten kautta Barcelonaan

Sunnuntai: Päivä Barcelonassa, nähtävyydet

Maanantai: Päivä Välimeren rannalla

Tiistai 25.10.: Paluu Suomeen

telsen i boken, eftersom jag uppfattar den som så ofattbar, svår och vacker. Den lyder ungefär så här: En munk går på en landsväg. Han har gått länge och är trött. Då ser han plötsligt någonting ligga i diket vid vägen. Det är ett illafaret krucifix på en och en halv meter. Han beslutar sig för att föra det till klosterkyrkan och bär det hela den långa vägen hem. Han tvättar det och konstaterar att det är ännu mera illa medfaret än han hade trott och att Kristus ansikte är nästan utplånat. Nu börjar en omfattande restaurering. Dagarna går. Munken arbetar varje dag med krucifixet; han slipar, målar och lackar. Men när han kom-

mer till ansiktet hejdar han sig. Hur skall han kunna göra rättvisa åt Kristus ansikte? Skall han ge Kristus ett ansikte? Med vilken rätt? Han grubblar länge och väl tills han hör en röst som säger: "Du skall inte måla mitt ansikte utan din fiendes ansikte". Här slutar berättelsen.

I bibeln säger Kristus att vi skall älska våra fiender. Men hur är det möjligt? Och kan det finnas någonting svårare och också svårare att förstå? Jag menar: om jag älskar min fiende så är han ju inte min fiende, eller hur? Och vidare: vem är min fiende? Är det den jag svek eller den som svek mig? Eller båda. Hur kan

man i så fall älska sin fiende?

Men om vi tänker att den som begått en oförrätt mot oss är som vi, lika mycket människa som vi kanske det blir lättare att förstå. Att han eller hon i grunden är god, som Kristus, som vi själva. Allt det här är väldigt svåra saker.

Men jag tror att Kristus avser att vi alltid skall förlåta varandra och oss själva så som han själv är förlåtelsen och nåden. Jag tror att han vill att vi skall förlåta dem som gjorde oss illa så att vi kan se hans ansikte i dem.

AGNETA ARA

Fatiman ihmeet - osa 4

Kolmas ilmestys

Pyhän Antoniuksen juhlan vieraat veivät sanoman Fatiman ympäristöön. Muutamat, jotka tunsivat lasten rehellisyyden, uskoivat ilmestyksen oikeaksi. Enimmät kuitenkin epäoivivat, niin papistokin. Suurin epäilijä oli Fatiman kirkkoherra, don Emmanuele Marques Ferreira.

Lasten vanhemmat huolestuivat yhä enemmän. Isäntä Martos tiesi lapsensa rehellisiksi, mutta häntä vaivasi ajatus, että he olivat ehkä joutuneet petetyiksi.

"Tässä menettä mälttinsa, kun teidän takianne koko maailma Cova de Iriassa laukkaa."

Äidin tuskitteluun lapset vastasivat:

"Emmehän me kerään houkuttele. Menee ken tahdot tai on menemättä. Mutta joka ei usko, saa Jumalalta rangaistuksen. Sinuakin Jumala rankaisee, ellet usko."

Äiti vaiken. Raju ilma oli sillä kertaa vältetty. - Emäntä dos Santos syytti tytärtään valehtelijaksi ja kaiken maailman pettäjäksi, torui ja pieksi yhtä mittaa, niin että kirkkoherran täytyi tulla hillitsemään. Emäntä rauhoittui ja sanoi Lucialleen:

"Huomenna menemme messuun, ja sitten menet rovasin puheille. Hän sinua rangaistukseen, niin kuin hyväksii näkee. Kun hän saa sinut tunnustamaan, että olet valehdellut, olen minäkin tyytyväinen."

Näin kertoo muistiinpanoissaan Lucia ja lisää, että sisaret pitivät äidin puolta pelotellen pappilassa odottavilla rangaistuksilla. Lucia kertoi asian Marton lapsille, ja nämä sanoivat kirkkoherran käskeneen heidänkin tulla pappilaan. "Mitäpä, vaikka meitä lyödäänkin. Kärsimme sen mielellämme Jumalan rakkauden tähden."

Lucia jatkaa kertomustaan:

"Seuraavana päivänä menin äidin kanssa pappilaan. Äiti ei matkalla puhunut mitään. Minä olin messun aikana uhrannut huoleni Jumalalle... Pappilan portaita noustessamme äiti varoitti: 'Lakkaa nyt jo minua kiusaamasta. Sano rovasille, että olet valehdellut, niin hän ensi pyhänä rauhoittaa ihmiset. Vallan kuulumatonta, että ihmiset ryntäävät Cova de Irian tam-

men juurelle rukoilemaan!'"

Kirkkoherra oli ystävällinen ja kyseli tynesti. Hän arveli kuitenkin:

"Minusta tämä ei tunnu taivaasta lähteneeltä. Tehdessään sieluille ilmoituksia Jumala tavallisesti käskee kertomaan ne rippi-isälle tai seurakunnan paimenelle, mutta tämä tyttö pysyy mykkänä. Voi olla pahan hengen juonta. Sittenpä nähdään."

Kirkkoherran sanat sattuvat Luciaan kipeästi. Hän alkoi itsekin arvella, että ilmestykset ehkä olivat sielunvihollisen työtä, ja sanoi sen serkuilleenkin. Jacinta kiisti jyrkästi: "Paha henki on ruma ja asuu maan alla. Se meidän Rouva oli ihmeen kaunis ja nousi taivaaseen." Lucian epäily hävisi sillä kertaa, mutta heräsi uudelleen, ja hän päätti olla menemättä tammelle. Intokin laimeni. Tyttö alkoi arvella, että on ehkä parempi sanoa valehdelleensa, niin pääsee ihmisiltä rauhaan. Tädin lapset olivat toista mieltä. "Ei sitä saa tehdä. Sehän on valehtelemista, ja valhe on synti."

Lisää hämmennystä tuotti Lucialle paha uni. "Perkele ratkesi pilkanauruun keuhien pettäneensä minut syötäkseen minut kadotukseen. Se oli jo siepannut minut kynsiänsä, mutta minä huusin avukseni pyhää Neitsyttä. Niin kovalla äänellä, että äiti heräsi ja hätäntyneenä kysyi, mikä minua vaivasi. En muista, mitä lienen vastannut, mutta en koko yönä enää saanut unta."

Se kauhu piti Luciana vallassaan. Lievitystä toi vain yksinäisyys. Piilopaikassaan tytön antoi kyynelten vapaasti vuotaa. Serkkujenkin seura vaivasi.

Heinäkuun 12. päivän iltana oli Fatimassa suuri joukko uteliasta väkeä. Lucia sanoi tätänsä lapsille aikovansa tällä kertaa pysyä poissa ilmestyspaikalta.

"Me menemme. Rouva käski."

"Ja minun täytyy ottaa osalleni keskustelu", sanoi Jacinta ja puhkesi itkuun.

"Mitä sinä itket?"

"Kun sinä et tule mukaan."

"Minä en tule. Ja jos Rouva minua kysyy, sano minun jääneen pois siksi, että pelkään pahan hengen juonta." Ja Lucia juoksi ihmisiltä piiloon.

Mutta seuraavana päivänä lähtöhetken koittaessa Lucia tunsi vastustamattoman voiman vetävän Cova da Irian tammelle. Hän meni tapaamaan serkkujaan ja näki heidän polvillaan rukoilemassa ja itkemässä.

"Ettekö vielä ole menneet?"

"Ilman sinua emme rohkene."

"Tulenhän minä mukaan..."

Cova da Iriassa oli koolla kolmatta tuhatta henkeä. Jotkut arvelivat heitä olleen viidettä tuhatta. Lapset pääsivät vaivalla joukon lävitse.

Ilmestyminen tapahtui kuten kummallakin edellisellä kerralla täsmälleen puolen päivän aikaan. Portugalin virallinen kello osoitti puolta kahta, mutta tähtitieteellinen aika oli täsmälleen kaksitoista. Lucia ei rohkennut puhutella taivaallista lähetä. Jacinta rohkaisi häntä. Lucian kysymykseen, mitä heiltä vaadittiin, taivaallinen Rouva vastasi, että lasten oli tultava tammelle elokuun 13. päivänä. Joka päivä heidän oli saneltava ruusukkoa, jotta sota pian loppuisi.

Lucia pyysi Rouvaa ilmoittamaan nimensä ja tekemään jonkin ihmeen, jotta ihmiset uskoisivat ilmestyksen oikeaksi. Vastaukseksi ilmestys käski lasten tulla tammelle joka kuukausi. Hän lupasi loka-kuussa sanoa nimensä ja tehdä ihmeen.

Lucia pyysi taivaan lähettää erälle rammalle parantamista, erälle Fatiman perheelle kääntymistä ja erälle Antoiagian sairaalle pikaista pääsyä taivaaseen. Rammannimi oli João Carreira, ja hän on sittemmin ollut Cova da Irian pyhäkön suntiona.

Ilmestys vastasi: "Rammalle en anna terveyttä enkä vapauta häntä köyhyydestään. Harjoittakoon hän joka päivä omaistensa kanssa ruusukkorukousta. Antoiagian sairaalalla ei ole kiirettä; minä tiedän paremmin ajan, jolloin tulen häntä noutamaan. Muut saavat anomansa armon ensi vuonna, mutta harjoittakoot ruusukkorukousta."

Lucian laimennuttua intoa taivaan lähetti vahvisti: "Uhratkaa itsenne usein syntisten

pelastumiseksi ja sanokaa uhrausta tehdessänne: Teen tämän, oi Jeesus, rakkaudesta Sinuun ja syntisten kääntymiseksi sekä sovituksiksi niistä loukkauksista, jotka tehdään Marian Perisyntittömälle sydämelle."

Äkkiä Lucia päästi tuskan huudon, ja syvä murhe verhoi hänen kasvonsa. Vihdoin hän kysyi: "Ettekö minulta muuta tahdo?" Vastaus oli: "En muuta."

Tämän jälkeen Lucian sielusta oli kaikki levottomuus poissa. Ihmiset piirittivät hänet ja kysyivät hänen murheensa syytä. "Se on salaisuus." - "Hyvää vai pahaa tietävä?" - "Meidän kolmen onneksi." - "Entä kansalle?" - "Toisille hyväksi, toisille pahaksi."

Jumalan Äiti oli lapsille ilmaissut heitä koskevan salai-

suuden ja kieltänyt sitä kellekään kertomasta. Lapset eivät aavistaneet, mitkä koettelemukset heitä kohta odottivat. Jumalan kaitselmuksella kuitenkin siinä mukana.

Ihmisten rynnäessä utelmaan isäntä Marto nosti Jacintan syliinsä ja kantoi hänet väkijoukon lävitse kotiin.

Läsnä olleet eivät kuulleet muuta kuin Lucian sanat eivätkä nähneet muuta kuin tammien ylle laskeutuvan pilvenhattaran. Ilmestyksen ajan oli auringon valo huomattavasti himmentynyt.

(Jatkuu...)

Fatiman ihmeet sarja ilmestyi Uskon Sanoma -lehdissä 3-4/1953 - 5-6/1955.

Vihkivesi – apua eläville ja kuolleille

Vihkivesi on kirkon sakramentaali, joka muistuttaa meitä kasteestamme. Aina kun pappi siunaa vettä, hän tekee tämän Kristuksen edustajana ja pyhän kirkon valtuuttamana, jonka rukouksen kolmiyhäinen Jumala suopeasti kuulee.

Vihkivedellä on hyvin suuria vaikutuksia ruumiiseen ja sieluun, jos sitä käytetään uskoen ja luottamuksella. Se on erityisen suureksi avuksi kiirastulussa oleville sieluille. Jos ottaa vihkivettä ja vihmoa muutamalla pisaralla joko itsensä tai jonkun henkilön jonkin esineen, joka on samassa tilassa tai jossakin muualla, nousee joka kerta pyhän kirkon rukous taivaisiin ja tuo armoa ja siunausta sielul-

le ja ruumiille tai kaikille esineille, jotka pyhitetyllä vedellä pirkotetaan. Vihkivesi torjuu pahat henget, mistä tuleekin joissakin kielissä esiintyvä sanonta ”pelätä jotakin kuin paholainen vihkivettä”. Luke-mattomat ovat esimerkit, jotka osoittavat millaista kauhua paholainen tuntee vihkivettä kohtaan.

Mutta miten on mahdollista, että myös kaukana olevia ihmisiä ja kiirastulen sieluja voi siunata vihkivedellä, niin että se hyödyttää heitä? Tämä selittyy seuraavasti: Niin usein kun pirkotat vihkivettä jonkun kaukaisen ihmisen puolesta, nousee vihkiveteen liitetty pyhän kirkon rukous Jumalan tykö, joka

puolestaan kuulee rukouksen ja varjelee ihmisiä. Sama tapahtuu, kun annat vihkivettä kiirastulen sieluille. Kiirastulen sielu kokee hyvin suuren helpotuksen tuskiinsa. Karmeliittaisiä Jeesuksen Dominicuksella oli sääntökunnan tavan mukaan pöydällään pääkallo. Eräänä päivänä pääkallo puhutteli isä Dominicusta tämän vihmottua sitä vihkivedellä ja huusi: ”Enemmän vihkivettä, se lievittää ja sammuttaa kauhustuttavan tuskan tulen hehkun!”.

Vihkivesi on erityisen tehokasta, jos sitä käytettäessä rukoillaan esimerkiksi: ”Siunaan sinua Isän + ja Pojan + ja Pyhän Hengen + nimeen. Amen.” Sellaisten ihmisten puolesta, joiden sielu on suuressa vaarassa, tulisi rukoilla lisäksi: ”Ja käsken paholaista lähtemään sinusta Isän + ja Pojan + ja Pyhän Hengen + nimeen. Amen.” Tämä voimakas rukous miellyttää pyhintä Kolminaisuutta aina ja kaikkialla. Se hyödyttää sinua itseäsi, lähimmäisiä ja erityisesti kiirastulussa olevia sieluja. Jos näkisimme, kuinka he kaipaavat tätä apua, antaisimme sen heille nopeasti ja usein.

Jokaisen kristityn tulisikin siunata itsensä ja omaisensa aamuin illoin vihkivedellä, jotta taivaallinen apu ja suojelus suotaisiin heille. Hänen tulisi ajatella myös kuolevia, etenkin kuolevia synnintekijöitä, jotta Jumala voisi lahjoittaa heille vielä kääntymyksen armon. Monien sielujen pelastus on todellakin riippuvainen meidän rukouksestamme.

TEEMU HEIRAMO

KÄVELLEN KÖYLIÖÖN 17. - 19. 6. 2005

Juhlavuoden johdosta kävelään tänä vuonna muiden kristittyjen kanssa toista reittiä.

Pyhiinvaelluksen ohjelma:

Perjantai 17.6.

- Helsingistä lähdetään klo 16.30 bussilla P. Marian kirkolta Yläneelle, jossa yövytään työväentalossa

Lauantai 18.6.

- vaellus Yläneeltä Nousiaisiin (osa matkasta bussilla)

Sunnuntai 19.6.

- vaellus Nousiaisista Köyliön Kirkkokarille (osa matkasta bussilla)

- klo 13.00 pyhä messu Kirkkokarilla

- n. klo 15.00 paluu Helsinkiin bussilla.

Pyhiinvaeltaja tarvitsee hyvän vaellushengen, hyvät kengät ja päivärepun. Yöpymistä varten on tarpeen makuupussi. Yöpymistarvikkeet yms. kuljetetaan yöpymispaikasta toiseen.

Hinta ruoasta ja yöpymisestä on n. 30 euroa. Sen lisäksi bussi matka Helsingistä Yläneelle ja Köyliöstä Helsinkiin on 30 euroa. Maksun voi suorittaa tilille P. Marian srk, Sampo 800013-1241619, mainiten "Köyliön vaellus" tai käteisellä vaelluksen aikana.

Ilmoittautuminen 9.6. mennessä Pyhän Marian pappilaan, puh. 09-2411633. Tiedustelut: isä Wieslaw Swiech SCJ, puh. 09-6877460.

BUSSILLA KÖYLIÖÖN

Tilausbussi lähtee sunnuntaina 19.6.2005 Pyhän Henrikin katedraalin edestä klo 9.00 ja Pyhä Marian kirkon lähellä olevalta Paciuksenkadun bus-sipysäkiltä n. klo 9.15. Paluu n. klo 18.00. Ilmoittautumiset Pyhän Marian seurakunnan kansli-aan, puh. 09-2411633 viimeistään 9.6. Matkan hinta 20 euroa, lapset ilmaiseksi.

Tervetuloa mukaan!

Pyhän Henrikin seura ilmoittaa SUURALENNUKSELLA oopperaan: ARABELLA

Kiehtovaa Richard Straussin musiikkia. Tapahtumapaikkana on Wien, jossa köyhtynyt kreivi Waldner yrittää saada kahta tytärtään Arabellaa ja Zdekaa naimisiin seurapiireihin. Väärä hänellä on vain Arabellan vaatettamiseen, joten toinen tytär saa tyytyä esittämään poikaa. Monien vaiheiden jälkeen molemmista sisarista tulee onnellisia.

Tiistaina 8.11.2005 klo 19.00

Lipun hinta vain 45 Euroa (normaalihinta 68 Euroa)

Pyhän Henrikin seura on saanut myyntiin parhaat permantopaikat, rivit 3-9. Lippuja on rajoitetusti, joten toimi nopeasti. Ota ystäväsi mukaan. Lippuja myydään kirkkokahveilla molemmissa seurakunnissa. Tuotto menee kirkon hyväksi.

Sitovia tilauksia ottaa vastaan Rita Kaira puh. (09) 491 495, tai kesälä 09-8793870, Marja-Leena Rautakorpi 09-2391953. Soittoaika klo 9-10.

Diasporahjälp, en form av lekman- apostolat

De läsare som bara läser Fides har inte haft möjlighet att få någon föredrättning om den imponerande katolska uppbyggnadsverksamhet som allt sedan mitten av nittonhundratalet pågått i de nordiska länderna och sedan Baltikum blivit fritt även i Estland och Lettland. I intet av dessa länder skulle kyrkan ha haft möjlighet att utföra det utan hjälp utifrån. Denna hjälp har främst kommit från två tyska organisationer, St. Ansgarwerk och St. Bonifatiuswerk. Båda dessa får sina inkomster av enskilda katolikers bidrag.

St. Ansgarwerk torde ha varit den första som började intressera sig för att hjälpa de skandinaviska länderna med nödiga kyrkobyggnader. I Finland har åtminstone Kouvolakyrkan och Karmeliternas kloster fått understöd av den. St. Bonifatiuswerk har sett hjälpen ur en vidare synvinkel. Vi har fått hjälp med renoveringar, utvidgningar och inte att förglömma det kateketiska arbetet. Från 1974 har vi varit delaktiga av denna hjälp och under det senaste årtiondet har hjälpen gått upp till 3 miljoner euro.

Om St. Ansgarwerk har jag inga närmare uppgifter men om St. Bonifatiuswerk vill jag ge er del av de uppgif-

ter jag fått fram.

Föreningen grundades den 4.10.1849 som en indremissionsverksamhet i Tyskland, främst riktad till protestantiska områden och katolska glesbygder = diaspora. Den är uppbyggd av stiftsföreningar. I arbetet deltog snart både tyska och österrikiska stift. Under Bismarcks antikatolska kulturkamp hade verksamheten svårigheter. Ordföranden, biskop Konrad Martin dömdes till fängelse. Under fängelsetiden avsåg han sig ordförandeskapet och anbefallde att man skulle ha en lekman-ordförande.

Verksamheten utvecklade sig med olika slags kampanjer och koncentrerades allmora på diasporan.

1918 bestämde biskoparna i ett gemensamt herdebrev att varje församling skulle ha en Bonifatiusförening. 1923 spred sig verksamheten till Amerika: "St. Boniface Society, American Branch".

1930 beslöt generalförsamlingen att hellre använda pengarna till flere små kyrkor än till en stor. Från 1924-34 byggdes ca 40 kyrkor och församlingscentra i diasporan.

Den nazistiska lagstiftningen under åren 1933-45 försvårade och begränsade Bonifatiuswerkets verksamhet. 1945 blev föreningens trycke-

ri och central i Paderborn sönderbombade.

I augusti 1945 kunde arbetet återupptas och 1949 var den nya centralen i Paderborn färdig att invigas. För att katolska familjer skulle ha möjlighet att samlas kring de nya diasporakyrkorna, beviljade Bonifatiuswerk räntefria lån för dem som önskade flytta till kyrkans grannskap.

1974 fattade verkets generalförsamling beslutet att utvidga sin hjälpverksamhet till den Nordiska biskopskonferensens områden. Samma år intensifierades också verksamheten i Öst-tyskland så att där byggts 69 kyrkor och församlingscentra till slutet av seklet. 1995 beslöt verket att inbegripa Estland och Lettland i sitt hjälpområde.

1999 kunde Bonifatiuswerk fira sitt 150-årsjubileum med 1000 gäster och kunde därvid konstatera att det enbart i Tyskland hade bidragit till att bygga, sanera eller utvidga över 10.000 kyrkor, kapell, församlingshem och barnträdgårdar under de gångna 150 åren. Och detta hade gjorts med enskilda katolikers medvetna hjälp.

Jag har en gång personligen fått erfara huru dessa givmilda lekman gläder sig åt att hjälpa oss. Jag var på ett par veckors besök i Goslar i Harz.

<http://www.bonifatiuswerk.de>

Kyrkoherden hade före mässan hälsat på mig varvid jag sagt att jag var en finländsk katolik. Min fasa var stor, när han i början av mässan förkunnade att de i dag hade en gäst från Finland, ett av de länder vars kyrka Bonifatiuswerk understöder. Jag hade hellst krupit under bänken, men den var för låg, men jag konstaterade att tanterna omkring mig smålog mycket vänligt. Efter mässan var det ett litet kyrkkaffe i sidoskeppet och där kom flere och pratade med mig och uttryckte sin glädje över besöket. Det var tydligt att Bonifatiuswerk för dem utgjorde ett viktigt band till vårt land.

Under de senaste åren har kyrkan i Tyskland liksom i flera andra länder haft bekymmersamma tider. Intresset för

kyrkan är svalt, mässfrekvensen har minskat och många har utträtt på grund av medlemsavgifterna. Men detoaktat beslöt det senaste generalförsamlingsmötet att fortsätta med understöden till kyrkan i de skandinaviska länderna samt Estland och Lettland. Vi har nog skäl att komma ihåg dessa bidragsgivare i våra tacksamma böner.

MARTA AMINOFF

50

Isä Wieslaw Swiech SCJ viettää 50-vuotisjuhlaansa 9.6.2005 klo 16-18 SCJ-yhteisössä, Mäntytie 4, 00270 Helsinki.
Ei lahjoja, kiitos.

Kesäleirejä

Leirien yhteisenä teemana tänä kesänä on juhluvuoden kunniaksi: "MEIDÄN KIRKKO".

Stella Maris

Varhaisnuorten leiri 10-13v. 5. - 10.6.

Hinnat: 90e, sisarukset 75 ja ei-katoliset 100e.

Monipuolinen leiri sunnuntailounaasta perjantai-iltaan. Isoiset suunnittelevat ohjelmaa ja vauhdittavat leiriläisiä.

Lasten leiri 1 ja 2 5-9v. 12.-18.-24.6.

Hinnat: 85e/70e/90e viikossa.

Pienten lasten turvallinen ja hauska leiri tutussa ympäristössä. Toisen viikon sunnuntaina Köyliön pyhiinvaellus bussilla.

Perheleiri 26.6.-3.7.

Ilmoittautumiset ja lisätieto perheet ja seniorit suoraan Stella Marikseen 019-335793.

Samaan aikaan on nuorille 14-18-vuotiaille isokoulutusta. Heidän koulutukseen kuuluu teoriaa ja käytännön työharjoittelua, esim. ohjelmoida lei-

rille sopivaa ajanvietettä. Isosten koulutus ja ylläpito maksetaan, ainoastaan matkat pitää itse kustantaa.

Sporttileiri 8 - 13v. 15.-22.7.

Hinnat: 90/75/100

Liikuntapainotteinen, monipuolinen leiri.

Ilmoittautumiset Katekeettiseen keskukseseen: puh. 09-2416095 fax 09-5885157 email katekeesi@catholic.fi

Kaikki ilmoittautuneet saavat kirjeen ennen leirin alkua, jossa on tarkemmat ohjeet. Toivomme, että ilmoittautumiset ovat sitovia, vaikka ei ole mitään ennakkomaksua, koska paikkoja on rajoitetusti. Maksun saa maksaa paikan päällä. Mikäli perheillä on maksuvaikeuksia, kannattaa ottaa yhteyttä omaan seurakuntaan, myös mahdollisen kuljetuksen järjestämisessä.

Jyväskylä

Lastenleiri 5.-12.6. Lisätietoja ja ilmoittautumiset: sisar Malgorzata Grzeskowiak SJK puh: 014-614659, fax: 014-614871, email: katsis@nic.fi.